

የሰባኪው ምሳሌ

2ኛ መጽሐፍ

በወንጌላዊ ደመወዝ አበበ

በ1998 ዓ.ም ታተመ

ይህን መጽሐፍ ያለ ደራሲው ፈቃድ ማባዛት ወይም መልሶ ማሳተም በሕግ የተከለከለ ነው።

**Copyright© Demewez Abebe
August 2005
All rights reserved.**

አሳታሚና አከፋፋይ፡-

የኤስ ኣይ ኤም ሥነ ጽሑፍ ክፍል

የፖ.ሣ. ቁጥር 127

ስልክ 349 32 52 / 551 29 73

አዲስ አበባ፣ ኢትዮጵያ

ኢ-ሜይል፡- SIMmedia@ethionet.et

Printed by SIM Press

ማውጫ

ክፍል አንድ

እግዚአብሔርን ስለሚያስከብር ትዳር

- በዛሬዋ ጀምበር..... 1
- በግ አራጁ በግ ለልጁ..... 2
- የጎዳና ልጆች..... 3
- ከራስ በላይ ራስ..... 5
- አሽሙርና ትዳር..... 6
- አንድ ሥጋ በሁለት አልጋ..... 7
- የባል ዘመድ በዓይነት አመድ..... 8
- ጭድ የሌለው ጭቃ..... 10
- የእርግዝና መከላከያ ዘዴ..... 11

ክፍል ሁለት

እግዚአብሔርን ስለሚያስከብር ኅብረትና ፍቅር

- አንድ ብር ለአንድ ወገን..... 12
- አምስቱ ካልሲዎች..... 13
- ጉንዳን ከተባበረ ወንዝ ይሻገራል..... 14
- ፍቅር እውር ነው..... 15
- ከእኔ በላይ ለአሳር..... 16

ክፍል ሦስት

እግዚአብሔርን ስለ ማመስገን

- ወንደላጤውና ድመቷ..... 17
- ሠላሳ ሁለት ጥርስ..... 18

ክፍል አራት

ለእግዚአብሔር ስለ መኖር

- የጋለሞታ ልብስ..... 19
- አልማዝ ባለጭራ..... 20
- ሴትን ክጃለሁ..... 21

ክፍል አምስት

ስለ እግዚአብሔር አዳኝነት

- ሰይጣንን በቆመጥ..... 22
- መስተፋቅር በሎሚ..... 23
- አጋንንቱና ሥራ አስኪያጁ..... 24
- ጥቁር አባቡሌ..... 25
- ፈታኝን እምቢ በል..... 27
- ኑር ያልኩት ይኖራል..... 29
- በሕግ አምላክ..... 30
- የመቃብር አፈር..... 31
- ድንግል ማርያም..... 33

ክፍል ስድስት

እግዚአብሔርን የሚሰደስት ሕይወትና አገልግሎት

- ምላጭ አበጠ በምን ይበጣ..... 34
- ገንፎ በቂቤ..... 36
- ጴንጤው በክሰኛ..... 37
- ሰላቤ የሰለበው ሀብት..... 38
- እግዚአብሔር አይዘበትበትም..... 39
- ጌታ ልቤን እንጂ እጆን አልሰበረውም..... 40
- የምድር ጨው ወይስ የእንግሊዝ ጨው..... 41
- ሆድ ሲያውቅ ዶሮ ማታ..... 43
- የአርባ ቀን ዕድሉ..... 44
- ደምሀን አቁሜአለሁ..... 45
- ስኬት..... 47
- መገለጥ ወይስ ማጋለጥ..... 48
- ነብር በቤታችን አለ..... 50
- መንፈስ ቅዱስ የለም..... 51

ክፍል ሰባት

እግዚአብሔርን ስለ መጠበቅ

- በክሰኛ አፍንጫውን ይሰበራል..... 53
- የሩቅ ሣር ለምለም መስሎ ይታል..... 55
- ጠብቀነው ጠብቀነው..... 56
- እግዚአብሔር ጊዜ አለው..... 57
- ጠንቋይ ለራሱ አያውቅም..... 58

ክፍል ስምንት

እግዚአብሔርን በሙሉ ኃይል ስለ ማገልገል

- የአሜሪካን ፕሬዚዳንት..... 60
- የቁሣርን ለቁሣር..... 61
- ኃይሉ ገብረ ሥላሴና ቀነኒሣ..... 62

ክፍል ዘጠኝ

እግዚአብሔርን አምኖ ከሞት ስለ መዳን

- ሙሉ ወንጌልን እወዳለሁ..... 63
- የአስቁዋ ልጆች..... 64
- ኢትዮጵያ የክርስቲያን ደሴት..... 65
- የተበላ እቁብ..... 66
- ዕዳ መቶ ሲሞላ አይከብድም..... 67
- ጊወርጊስ ወይስ ዮሐንስ..... 68
- የፋሲካው በግ..... 69
- ይሉኝታ ይገድላል..... 70

ክፍል አሥር

ለእግዚአብሔር ስለ መስጠትና መስጠት

○ ኮርሽምሽምሽምሽምሽም	72
○ ኢንሽስተሩ	73
○ የፈረንጅ ላም	75
○ ዲቪ ቢወጣልኝ	76
○ ኑሮ ጨምሯል	77
○ እንደ እንባጣዎች ነን	78
○ ችግራ ክሶኝ ተከሰከሰ	80
○ እናቱ ጆርዩን በላችው	82
○ መርፌ የራሱን ቀዳዳ አይሰፋም	84

ክፍል አሥራ አንድ

ስለ እግዚአብሔር ቃል

○ የጨረቃ ቤት	85
○ የሌባ ዓይነ ደረቅ	86
○ እኔም ዜሮ ነኝ	87
○ ኢየሱስ ሳሎን ቤት ነው ያለው	88
○ በኤፌሶን ይገኛል ታለሁ	89
○ በውሻ የተሰላው ስብከት	90
○ ለካስ ለበጎ ነው	92
○ ሚስቴ ሞገሴ ናት	94
○ መላይሙ እሥረኛ	95

ክፍል አሥራ ሁለት

ግብዝነት ስለሌለበት እውነት

○ ገመድ ሰርቁአለሁ	97
○ በወገቡ የተጠመጠመው እባብ	98
○ ኢብራሂም ሰላም ብሎሃል	99
○ ጸም ጸሎት	101

ማስታወሻ

ይህንን መጽሐፍ በአገልግሎት ሁሉ ከጎን በመቆም አብራኝ
ለተሰለፈችው፣ ለምትጸልይልኝ፣ ለምትመክረኝ፣ እና
ለምታበረታታኝ ለምወዳት ለውዲ ባለቤት ለወ/ሮ የሺወርቅ
ሽመልስ፣ እንዲሁም በጣም ለምወዳቸው ልጆቼ ለቤተልሔም
ደመወዝና ለሃሌሉያ ደመወዝ እንዲሆን አበረክታለሁ።

ምስጋና

ይህችን አነስተኛ መጽሐፍ በማዘጋጀት ጊዜ ጤንነትን፣ ሰላምንና ጸጋን ያበዛልኝን አምላኬን እግዚአብሔርን በፍጹም ልቤ አመሰግናለሁ። በመቀጠልም፣ ከጎኔ ቆመው ያበረታቱኝን፣ የጸለዩልኝን፣ የጽሑፉን ረቂቅ በማንበብ ከስሕተት ያረሙኝን፣ በመደጋገም የጻፉልኝን ሰዎች ሁሉ ለማመስገን እወዳለሁ። እንዲህም ሆኖ ሳለ፣ በዚህች መጽሐፍ ውስጥ ፈጽሞ ስሕተት የለም ማለት አይቻልም። ሆኖም፣ የተፈጠረ ስሕተት ቢገኝ በተገኘው ስሕተት ተወቃሹ እኔው እራሴው እንጂ እነዚህ ሰዎች አይደሉም። የአቃቂ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችን፣ ወንጌላዊያንና ምእመናንን ሁሉ አመሰግናቸዋለሁ። እንዲሁም ባለቤቴን ወ/ሮ የሺወርቅ ሽመልስን፣ ወ/ም ዳንኤል ኃይሉን፣ ወ/ም ናይእግዚ ኅሩይን፣ ወ/ም ዘነበ ገ/ሐናን፣ እኅት አለምፀሐይ እውነቱን፣ እና እኅት የሺመቤት ደምሴን እግዚአብሔር አምላክ ያክብርልኝ፣ ሰላም፣ እድሜና ጤና ይስጥልኝ እላለሁ።

መግቢያ

የሰውን አእምሮና ልብ በራሱ ፈቃድ እንዲከፍት አድርጎ በአእምሮው ውስጥና በልቡ ተቀምጦ ሳይረሳ ሁልጊዜ የሚኖር ቢኖር በምሳሌ የተላለፈ ትምህርት ነው።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዚህ ምድር በሥጋ በተመላለሰበት ወቅት አብዛኛውን ጊዜውን የሚያሳልፈው ሕዝቡን በማስተማር ነበር። ታዲያ ትምህርቱ የሚያርፈው መሬት ሳይሆን የሰው ልብ ላይ ነበር። እርሱ በሚያስተምርበት ጉባኤ ያለ ሰው ሁሉ ለአፍታም አሳቡ ተሰርቆ ወይም ተሰላችቶ እንደ ነበረ አንድም ቦታ በመጽሐፍ ቅዱስ አናነብም። የዚህ ምሥጢሩ ምን ነበር? አንዱ ምሥጢር ተገቢና ልብን አንጠልጣይ ምሳሌ መጠቀሙ ነው።

የዛሬ አሥራ ሁለት ዓመት አካባቢ ከሰማኋቸው ብዙ መልእክቶችና ትምህርቶች ውስጥ አብዛኛዎቹን አላስታውስም፤ ጥቂቶቹን ግን አስታውሳለሁ፤ ምክንያቱም በብዙ ምሳሌ ወደ ውስጤ ገብተው ነበርና ነው። እንዲሁ ዛሬም በሰዎች ልብ ውስጥ ቀርተው ፍሬ ሊያፈሩ የቻሉ ትምህርቶችን ስናጠና የምሳሌን ኃይልነት ሳንጠቅስ አናልፍም።

እኔም ይህን መጽሐፍ ለመጻፍ ያነሣሣኝ ዋናው ቁም ነገር ይህ ነው። ሕይወት ሰጪ የሆነውን ወንጌል ስናስተምር ከትምህርቱ ጋር በትክክል የሚሄዱ ምሳሌዎችን ብንጠቀም በሰዎች ልብ ውስጥ ሠርዖ መቅረቱ አሌ የማይባል ሐቅ ነው። ስለዚህ ይህንን መጽሐፍ መጋቢዎች፣ ቄሶች፣ የወንጌል አስተማሪዎች፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ት/ቤት አስተማሪዎችና ተማሪዎች፣ እንዲሁም ወንጌልን ለሌሎች ለማስተማር የሚፈልጉ ሁሉ እንዲጠቀሙበት እመክራለሁ።

በመጨረሻም፣ ይህንን መጽሐፍ ሳዘጋጅ በተለያዩ መንገድ ከጉኔ ተሰልፈው የረዱኝንና ያበረታቱኝን፣ እንዲሁም ከውድ ጊዜያቸው ላይ ቆርሰው ጽሑፉን አንብበው በማረም ያገዙኝንና ጠቃሚ ምክር እና አስተያየት የሰጡኝን ሁሉ አመሰግናለሁ። ይህንን መጽሐፍ ለሚያነቡ ሰዎች ሁሉ ጠቃሚና ሕይወት ለዋጭ የሆነ ትምህርትና አሳብ እንዲያገኙበት ምኞቴና ጸሎቴ ነው።

ወ/ዊ ደመወዝ አበበ

እርስዎም ይሞክሩት!

አብዛኛዎቹ በዚህ መጽሐፍም ሆነ በአንደኛው መጽሐፍ ላይ የሰፈሩት ምሳሌዎች ከእውነተኛ የሕይወት ታሪክ የተወሰዱና በሀገራችን ኢትዮጵያ የተፈጸሙ ናቸው። ይህ ማለት ደግሞ በዚህ መጽሐፍ ላይ ያሉት ምሳሌዎች ሁሉ የሀገር ሀብት ናቸው ማለት ነው።

ዛሬም ሁለተኛውን መጽሐፍ ይገፍ ወደ ውድ አንባቢያን ብቅ ስል፣ ለቀጣዮቹ ተከታታይ መጻሕፍት የአንባቢያንን ገንቢ አስተያየትና ተሳትፎ በሰፊው እየጋበዘኩ ነው። ከዚህም በኋላ የሰባኪው ምሳሌ መጽሐፍ የሕዝቡን የኅብረት ሥራ ያካተተ፣ ከሕዝቡ ወጥቶ ለሕዝቡ የሚጠቅም እንዲሆን አስቤአለሁ። ስለሆነም ቀጣዩን መመዘኛዎች በማሟላት ፈቃደኛ የሆነ ሁሉ ምሳሌዎችን በአድራሻዬ ቢልክልኝ ለመጽሐፍ እንዲሆን አቀንባብሬና አስተካክዬ ምሳሌውን ከላኪው ሙሉ ስም ጋር የማላትም መሆኔን በደስታ ለአንባቢያን እገልጻለሁ። ሆኖም፣ ምሳሌው በመጽሐፍ ላይ ታትሞ የሚወጣው የሚከተሉትን መመዘኛዎች አሟልቶና ሚዛን ደፍቶ ሲገኝ ነው፡-

1. እውነተኛ ታሪክ ከሆነ፣
2. ምንጩ የተጠቀሰ ከሆነ፣
3. ከአንድ ገጽ ያልበለጠ ከሆነ፣
4. የላኪው ስም ከነአባት የሰፈረበት ከሆነ፣ እና
5. ሊነበብ በሚችል ጥሩ የእጅ ጽሑፍ የተጻፈ ከሆነ በቀጣዩ አድራሻዬ ላኩልኝ አስተናግዳለሁ። ጌታ ይባርካችሁ።

ለወንጌላዊ ደመወዝ አበበ
 /ለእርስዎም ይሞክሩት ፕሮግራም/
 የመ.ሳ.ቁ. 70893
 አዲስ አበባ
 ኢትዮጵያ

በግ አራጁ በግ ለልጁ

በዓመት ሁለት ጊዜ ቤተ ክርስቲያኒቱ በምታዘጋጀው የጋብቻ ትምህርት ለተሰበሰበው ምእመን የዕለቱ አስተማሪ እንዲህ እያሉ አስተማሩ። «ዛሬ እግዚአብሔር የሰጠንን ትዳር ዘወር ብለን 'እንደ እግዚአብሔር ቃል እየመራሁ ነው ወይ? የሚጠበቅብኝንስ በትክክል እየተወጣሁ ነው ወይ?' ብለን እንድናስብ እፈልጋለሁ። በተለይም ለቤተሰቦቻችን በቂ ጊዜ የማንሰጥ አገልጋዮችም ጭምር። አንዳንዶቻችን ምናልባት ጠዋት ሰው ሳይሆን ወጥተን ማታ ሰው ከተኛ በኋላ እንደ አልቤርጉ ለመተኛት ብቻ ይሆናል የምንገባው። ይህ ትክክል አይደለምና መስተካከል አለበት። ልጆች የአባትና የእናት ፍቅርን ማግኘት አለባቸው፤ ባልና ሚስትም እንደዚሁ። ዛሬ ብዙ ትዳር የሚበተነው ሀብት ከማጣት ብቻ ሳይሆን፤ ጊዜም ከማጣት ሆኗልና ክርስቲያኖች ሁሉ ለቤተሰባችን ከሁሉ አገልግሎት በፊት ቅድሚያ እንስጥ። ቤተሰብ ከአገልግሎት ይበልጣልና።» ለዚህም እጅግ በጣም አስፈላጊና ግሩም የሆነ መልእክታቸው ይህንን ምሳሌ ተናገሩ።

«እንዳይርባቸውና እንዳይጠማቸው እንጂ ቤተሰቡ ጊዜ እንደሚያስፈልጋቸው፤ ልጆቹ ከእርሱ የአባትነት ፍቅር እንደሚጠብቁ ያላወቀ አንድ በየክፍለ አገሩ እየሠረ የሚሠራ ሾፈር ነበር። ስድስትና ሰባት ወር ቆይቶ ሲመጣ ጤፍ፣ ከሰል፣ በግ ይዞ ይመጣና ሰጥቶ ሳምንት እንኳን ሳይሰነብት ተመልሶ ይሄዳል። የዚህ ቤተሰብ አባላት ሥጋቸው ባይራብም መንፈሳቸው ግን የአባት ፍቅር ርቦታል፤ በተለይ ትንንሾቹ ልጆች በልባቸው ቁም ይዘው ናሯል። እንደዚሁ አንድ ቀን አባት ከስድስት ወር የክፍለ አገር ቆይታው በኋላ ለፋሲካ በዓል የሚሆን ሙክት በግ ይዞ መጣና ከቤቱ በር ላይ ለትንሹ ልጅ ሰጥቶ፣ ሌላ ሥራ ታዝዞ በጣም ስለ ቸኩለ ተመልሶ መኪናውን ይዞ ክፍለ አገር እንደ ሄደ ለቤተሰቡ እንዲነግር መልእክቱን ይሰጥና ይመለሳል። በዚህ ጊዜ የፋሲካን በዓል ከአባቱ ጋር ባለማሳለፉ በጣም የተናደደው ልጅ በጉን ይዞ ወደ ግቢ ይገባና እናቱን ጠርቶ 'እማዬ በግ አራጁ በግ አምጥቶልኸ ሄደ' ብሎ ተናገረ።»

አዎ ወገኖቼ፣ የእኛስ ልጆችና የትዳር ጓደኞቻችን ምን እያሉ ይሆን? ሥራና አገልግሎት እግዚአብሔር ከሰጠን ቤተሰብ አይበልጥምና እንመለስ። የአገር፣ የመንግሥት እና የቤተ ክርስቲያን ምንጭ ቤተሰብ ነውና ለቤተሰባችን ቅድሚያ እንስጥ። ጉዳናውን ለሞሉት የጉዳና ተዳዳሪዎች አንዱ ምክንያት ይኼ ነው። ማንኛውም ተቋም (ድርጅት) ከመጀመሩ በፊት ቤተሰብ ተጀምሮ ነበር። እግዚአብሔር ቅድሚያ የሰጠውን ቤተሰብ እኛ ከሁሉ የመጨረሻ እንዳናደርገው ጌታ ይርዳን። አሜን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፣ «ወደ ቤትህ በቤተሰቦችህ ዘንድ ሄደህ ጌታ እንዴት ያለ ታላቅ ነገር እንዳደረገልህ እንዴትስ እንደማረህ አውራላቸው አለው።» (ማር. 5:19)

ግጥምጥም:- ቅድሚያ ለሚገባው ቅድሚያውን ሰጥቼ ምራትን ላስወግድ ከቤተሰቦቼ።

ኢያሱ 24:15
ኢሳ. 8:18

የጎዳና ልጆች

ሰባኪው የጋብቻ ትምህርት ለመማር ለተሰበሰቡበት ሰዎች ሁሉ እንዲህ እያሉ ትምህርታቸውን ቀጠሉ። «ጋብቻ ክቡር መኝታውም ንጹሕ ነው። ከጋብቻ በፊት ያለ የግብረ-ሥጋ ግንኙነት ኃጢአት ሲሆን፣ ከጋብቻ በኋላ ግን ንጹሕና የተቀደሰ ነው። ከጋብቻ በፊት ልጅ መውለድ እንደሌለብን እንደምናውቅ ሁሉ፣ ከጋብቻ በኋላም የምንወልዳቸውን ልጆች ወስነንና አራርቀን መውለድ እንዳለብን ማወቅ ይገባል። ብዙ ልጆች ወልደን እንደሚገባ ባለማሳደግ በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአት፣ ለአገርም ሽክም የሆነ ሥራ መሥራት የለብንም። መጽሐፍ ቅዱሳችንን በደንብ ብንመረምር የሚጋጩው ማሳደግ የማንችላቸውን ልጆች በአናት በአናቱ ወልዶ እንደሚገባ ካለማሳደጋችን ጋር እንጂ፣ የምንወልዳቸውን ልጆች ወስነንና አራርቀን እንውለድ ከሚለው ጋር አይደለም። ዛሬ በአገራችን ያሉ የጎዳና ልጆችን ብንመለከት በአቅማችን ወስነንና አራርቀን ካለመውለዳችን፣ ኃላፊነታችንን እንደሚገባ ካለመውጣታችን የተነሣ ከየቤቶቻቸው ተፈናቅለው የተበተኑ እንደሆኑ እንረዳለን። ቤተ ክርስቲያን በዚህ ጉዳይ ላይ ሕዝቧን አጠንክሮ ማስተማርና ሁለቱንም ተጋቢዎች ከጋብቻ በፊት የጋብቻ ትምህርት እንዲማሩ ማድረግ፣ ከተጋቡም በኋላ የሚወልዱቸውን ልጆች ስለ መወሰንና አራርቆ ስለ መውለድ የሚቻልበትን መንገድ ከሕክምና ባለሙያዎች እንዲረዱ መምከር አለባት።» ይህንንም ትምህርታቸውን በቀጣዩ ምሳሌ አብራሩ።

«አሥራ ሁለት ልጆችን ከመውለዳቸው የተነሣ የተቸገሩና ሌሎች ልጆችንም ላለመጨመር ያሰቡ ሁለት ባልና ሚስት ለየብቻ መተኛት ልጅ ላለመውለድ ዋና መፍትሔ ነው ብለው እርምጃ ወሰዱ። አንድ ቀን አሥራ ሁለቱም ልጆች ሁለት ብርድ ልብስ እየተጋፈፉ ወለሉ ላይ ተኝተው ነበር። በዚህ መካከል ትልቁ ልጅ ቁጭ ብሎ በብስጭት 'ድራማውን ያይ ነበር። ብርድ ልብሱ ከአንድ ወገን ሲሰቡት ከሌላ ወገን ባዶ ሲሆን፣ አንዱ ሲለብስ ሌላው ራቁቱን ሲሆን አየና ለምን ከገቢያቸው ጋር የተመጣጠኑ ልጆችን ቤተሰቦቹ እንዳልወለዱ በደረቁ ሌሊት ቁጭ ብሎ እየተበላጩ አለበ። አባታቸውም ልጆቹ በተኛበት በኩል ዳር ዳሩን እግሩን በቀስታ እያነሣ ወደ ባለቤቱ መኝታ ቤት ሲያዘገም፣ ቁጭ ብሎ የሚጋፈፉትን ልጆች ድራማ ይከታተል የነበረው ትልቁ ልጅ አባቱን አየውና፣ 'እኛ ብርድ ልብስና አንሳላ እዚህ

እንጋፈፋለን አንተ ሌላ ለመጨመር እያደባህ ትሄዳለህ፤ ተመለስ ብሎ መለሰው፡፡»

አዎ፤ ማሳደግ የማንችለውን ልጅ መውለድ በእግዚአብሔርም በሰውም፤ በትውልድም ዘንድ ተወቃሽ ያደርገናልና እንጠንቀቅ፡፡ በቀረልንም ዘመን ወሰነንና አራርቀን በመውለድ የእግዚአብሔርን ስጦታዎች እንደሚገባ ማሳደግ እንድንችል ጌታ ይርዳን፡፡

ገጥምጥም፡- «ምድሪቱን መሉ» ብሎ ጌታ ቢልም፤

ተባብረን ነው እንጂ ብቻህን አትሞላም፡፡

ልጅህን በሚሄድበት መንገድ ምራው በሽመገለም ጊዜ ከእርሱ ፈቀቅ አይልም፡፡ (ምሳሌ 22:6)

ከራስ በላይ ራስ

ሰባኪው፡ “ባልና ሚስት እንድንከተለው የተሰጠን መመሪያ በቃሉ ውስጥ ነው፤ ቃሉም እግዚአብሔር የክርስቶስ፣ ክርስቶስም የባል፣ ባልም የሚስት ራስ ነው ብሎ ግንም ሊሸረው የማይችለውን ደረጃ አስቀምጧል። በዘመናችን ግን ይህንን ስንሸር እንገኛለን። አንዳንድ ቤት ራስ ባል መሆኑ ቀርቶ ሚስት ሆኖ ትገኛለች። ስለሆነም እግዚአብሔር በቃሉ ያስቀመጠው ቅደም ተከተል ተዛብቷልና ቤቱ ሲበላሽ፣ ፍቅርና ሰላም ሲጠፋ ይታያል። መጽሐፍ ቅዱስ ባል ሚስቱን ይውደድ ሚስትም ለባሏ ትገዛ ነው የሚለው። ይህ መዛባት የለበትም። ሁሉም እንደ እግዚአብሔር ቃል ኃላፊነቱን እየተወጣ አንዱ ለሌላው በክርስቶስ ፍርሃት እየተገዛ ሲኖር ነውና የሚያምረው፤ ያለ ቦታችሁ የሌላ ሰው ወንበር ላይ የተቀመጣችሁ ሁሉ ወንበሩን ልቀቁ። ያን ጊዜ ሰላም፣ በረከትና ደስታ ወደ ቤቶቻችሁ ይመጣሉ” ለሚለው ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ ተናገሩ።

መጋቢው በቤተ ክርስቲያናቸው ለጋብቻ ትምህርት ለተሰበሰቡት ሰዎች ሁሉ፡ «ጋብቻ የሚያምረው እግዚአብሔር ባስቀመጠው ሥርዓትና ደረጃ ሲሄድ ነው። የሚስት ራስ ባል ነውና፣ ራስ የሆናችሁ ሴቶች ዛሬ ሥራችሁን ቀይሩ» እያሉ ያስተምራሉ። በዚህ መካከልም አንድ የሚያስገርም ጥያቄ ተጠየቁ። «እስቲ ሴቶች የበላይ ሆነው የሚያስገርሙትና የሚያዟችሁ፣ የቤቱን አስተዳደር ለሴቶች የለቀቃችሁ ሁሉ ተነሡ።» በዚህ ጊዜ በጉባኤው ውስጥ ያሉት ወንዶች በሙሉ ተነሡና አንድ ወንድ ብቻ ሳይነሣ ቀረ። መጋቢውም፡ «ጥሩ እንግዲህ አንድ ሰው ብቻ ነው ራስ ሆኖ ቤቱን በማስተዳደር ላይ ያለ። ሌሎቻችን በቤታችን ራስ ሴቶች ብቻ ናቸው ማለት ነው» ብለው ወደተቀመጠው ሰው ዘወር አሉና፡ “የእኔ ወንድም፣ አንተ ያልተነሣኸው የቤቱ ራስና አዛዥ እንደ ቃሉ አንተ ስለሆንክ ነው አይደል?” ቢሉት፡ “አይ፣ አይደለም። ሚስቴ እዚያ ጋ ሆኖ በምልክት እንዳትነሣ ብላኝ ነው” ብሎ መለሰ።

አም፡ ትዳር የሚያምረው እንደ ቃሉ ባል ራስ ሲሆን ነውና የባልን ራስነት ሚስቶች አትውሰዱ፤ ይልቁንም ኃላፊነቱን ወስዶ ባል እንዲመራ እርዳታ ልታደርጉለት ይገባል። ከባላችሁ የበለጠ ደመወዝና ትምህርት ስላላችሁ እንዲሁም አፈ-ጮሌ ስለሆናችሁ የባላችሁን ቦታ መውሰድ አትችሉም።

ግጥምጥም፡- ከራስ በላይ ራስ እንዳለ ተረድተህ
ትዳርህን ምራ እግዚአብሔርን ፈርተህ

ኤፌ. 5:22
1ኛ ጴጥ. 3:7

አሽሙርና ትዳር

የጋብቻ አማካሪው ሁለቱን ወጣቶች ቁጭ አድርገው ለዘለቁታ ትዳራቸው የሚጠቅማቸውን ትምህርት እንዲህ እያሉ ያማክራሉ። «እናንተ ወጣቶች በትዳር ዓለም ስትኖሩ ሁለት ነገሮች እወቁ። አንዱ፣ የክትና የዘወትር ባሕርይ እንዳለ፣ የክቱ አሁን ያላችሁበት፣ የዘወትሩ ደግሞ በኋላ ስትጋቡ የሚወጣው ነው። ሌላው፣ ሁልጊዜም በግልጽነት ተነጋግራችሁ መጨረስ እንጂ በኩርፊያና በአሽሙር ንግግር እርስ በርስ እየተቆሳሰላችሁ መኖር እንደሌለባችሁ ነው።» በተጨማሪም ይህንን ምሳሌ አከሰቡት።

«ሁለት በግልጽነትና በአሽሙር ንግግር ከአሥር ዓመት በላይ ቆይተው ልጆች ወልደው የተፋቱ ባልና ሚስት አውቃለሁ። ሁልጊዜ ሚስት ከባላ ምን እንደምትፈልግና እንደሚፈለግባት አታውቅም፣ እርሱም እንደዚሁ። ልጆችም ከወለዱ በኋላ ጭቅጭቁ በልጆች ሁሉ ፊት ስለ ዘለቀ ልጆች 'ባልና ሚስት' የሚባለውን ቋንቋ መስማት ያስፈራቸው ጀመር። በትምህርት ቤት እንኳን ከጓደኞቻቸው ጋር የባልና ሚስት ድራማ ሲሠራ ይህንን ገጽ-ባሕርይ ተላብሰው መሥራት አይፈልጉም። የአባትና እናታቸው መጥፎ ምሳሌ በአእምሮአቸው ተቀርጾባቸዋልና ልጆቻቸውን እንኳን በመልካም አስተምረው ማሳደግ አልቻሉም። አስታውሳለሁ በመጨረሻ እንኳን ለመለያየት ምክንያት የሆነው የሚስቲቱ የአሽሙር ንግግር ነበር። ታሪኩ እንዲሁ ነው። ልጅ ት/ቤት ሲማር አንድ ያልገባውን ጥያቄ ቤተሰብ አለኝ ጥያቄዬን ይመልሱልኛል ብሎ ይዞ ይመጣል። እናቱንም 'አማዬ ዛሬ በት/ቤት የሰው ዘር የመጣው ከዝንጀሮ ነው የሚል ትምህርት ተማርኩ፣ እና እኔ የመጣሁት ከዝንጀሮ ነው ማለት ነው?' ብሎ ሲጠይቅ፣ እናት ቀናና ትክክለኛ የሆነውን ወይም ከዝንጀሮ አለመምጣቱን ነገር ግን እግዚአብሔር ራሱ በአምሳሉ ከአፈር እንደ ሠራው በመናገር ፈንታ ቀና ብላ በቁጣ፣ 'እኔ ምን አባክ አውቅልሃለሁ፣ አባትህ ዘሮቹን አላስተዋወቀኝም ብላው አረፈች።»

አዎ፣ አብሮ መኖርን የመሰለ ከባድና ጥሩ ነገር የለም። ሁለት ባሕርይ በአንድ አስማምቶ ለማስኬድ የጌታ ጸጋ ያስፈልጋል። ግልጽነትና ቅንነት፣ ገጽ-ሕልወና ገርነት ያስፈልጋል። ያን ጊዜ ቤት ሰላም ይሆናል፣ ሰላማዊ፣ በፍቅርና በእውነት የታነጸ ዜጋን መተካት ይቻላል። ስለዚህም የዘወትሩን የባልና የሚስት ባሕሪ ከእኛ ጋር ያለማቋረጥ ሆኖ በሚረዳንና በሚያስቸለን ጌታ እንድናልፈው እርሱ ራሱ ያገዝን። አሜን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «የሚያሳፍር ነገርም የሰንፍና ንግግርም ወይም ዋዛ የማይገቡ ናቸው» (ኤፌ. 5:4)።

ግጥምጥም፡- እግዚአብሔር የጠላውን ለምን ትወዳለህ፣
ሰላም የሚያኖር ክርስቶስ እያለህ።

ኤፌ. 4:25-32፣ 5:2
ገላ. 6:2

አንድ ሥጋ በሁለት አልጋ

መጋቢው፣ «በአደባባይ ሲዘር የነበረ ሰይጣን ዛሬ መልኩን ለውጦ በንዳ ቤተሰብን እያፈረሰ ይገኛልና ተጠንቀቁ። ይኸውም ዋና ዓላማው የክርስቲያኖችን ጋብቻ ከቻለ ማፍረስ፣ ካልቻለም ጤና ማሳጣት ነው። ዛሬ ብዙ ባለትዳሮች እርስ በርስ ካለመስማማት የተነሣ በአንድ ቤት እየኖሩ ተለያይተዋል። ለስሙ ብቻ ባልና ሚስት ናቸው ግን ለየብቻ ይተኛሉ። ወገኖቹ፣ እናስተውል፣ ይህ የሰይጣን ሥራ ነው አንድ ሥጋ በሁለት አልጋ። አይተኛም እግዚአብሔር አምላክ ያጣመረውን ዓለም፣ ሥጋና ሰይጣን ሲለየው አይገባም። ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል እንደሚል ባልም ሚስቱን ሚስትም ባሏን እንደገዛ ሥጋቸው አድርገው ይወድዱ ዘንድ ይገባል (ኤፌ. 5:28)። ሰይጣን ዘዴውን በመጠቀም አንዳችንን በሌላችን ላይ ያስነሣል፣ አሳቡን እንድንፈጽም ባሕሪውን ያለብሰናል፣ እንድንጠላላ ያደርጋልና ንቁ፣ ነቅታችሁም ተቃወሙት» ለሚለው ስብከታቸው ይህንን ምሳሌ በማስከተል ተናገሩ።

«አንድ ጊዜ ሰዎች በቤተ ክርስቲያን እያመለኩ እያለ ድንገት በአንድ ወጣት ውስጥ ክፉ መንፈስ ነበረና ቤተ ክርስቲያንን ይበጠብጣል። በጉኑ ያሉትን መማታት፣ መጮህ፣ መዝለልና መወራጨት ሲያበዛ አጠገቡ ያሉትም በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ገና ያልበሰሱ ነበሩና ሊጠጉት ፈሩ። በዚህ ጊዜ አንድ አማኝ ከሌላው ረድፍ ተነሥቶ እየተንደረደረ መጣና ግጥም አድርጎ ይዞ 'ፀጥ በል' አለው። በወጣቱ ውስጥ ያለውም አጋንንት 'እነዚህ ሰዎች ሁሉ ከአጠገቤ በርግገው ሸሽተው አንተ እንዴት ልትደፍረኝ ቻልክ?' ቢለው፣ ሰውዬው እየተበሳጨ፣ 'የአንተ ታናሽ እገት እቤት ስላለችኝ ተለማምጄሃለሁ' ብሎት አረፈ። (ታናሽ እገት የሚላት እንደ ሰይጣን ባሕሪ ተላብሳ ቁም ስቅሉን የምታሳየውን ባለቤቱን ነበር)።»

አንባቢ ሆይ፣ ቤትህ ገነት ነው ወይስ ገሃንም? ገነት ከመሰለና ሰላም ከሰፈነበት አመስግን፣ ነገር ግን ገሃንም ከመሰለ ወይ አንተ ወይ ሚስትህ ወይም ሁለታችሁም የሰይጣንን አሳብና የዓለምን ፈቃድ ተከትላችኋልና ተመለሱ። እግዚአብሔር ጋብቻን ሲጀምረው በመረዳዳትና በመግባባት የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዲፈጽም እንጂ ትእዛዙን በመጣስ እንደ ሔዋን መሣሪያ ለመሆን አይደለምና እንጠንቀቅ። እግዚአብሔር ትዳርን እንደሚፈልገው መምራት እንድንችል ጌታ የሥጋ ሥራንና የሰይጣንን አሳብ በኃይሉና በችሎታው ያስወግድልን። አሜን።

የቃል ጥናት ጥቅስ- «መጋባት በሁሉ ዘንድ ክቡር መኝታውም ንጹሕ ይሁን» (ዕብ. 13:4)።

ግጥምግም:- ከራስ በላይ ራስ እንዳለ ተረድተን፣

እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ እንኑር ተሰማምተን።

መክ. 9:9
ማቴ. 13

የባል ዘመድ በዓይኑ አመድ

መምህሩ፣ ስለ ትዳር መፍረስ ሲያስተምሩ እንዲህ አሉ፡- «ዛሬ የብዙዎች ትዳር ፈርሶ ልጆች የተበተኑት ወይም ከአንድ ጣራ በታች ባልና ሚስት እንደ ደባል ተኮራርፈው የሚኖሩት ለምንድን ነው? ብንል የምንጋጭባቸውን ነገሮች ጠንቅቀን አውቀን መፍትሔ ባለመፈለጋችን ወይም አውቀን በግደለሽነት በመተዋችን ነው። ለመሆኑ ከእነዚህ ነገሮች ዋና ዋናዎቹ ምንድን ናቸው? ገንዘብ፣ ግንኙነት /Communication/፣ ዘመድ፣ ግብረ-ሥጋ፣ ልጆች፣ መንፈሳዊነት ናቸው። የእግዚአብሔር ቃል እነዚህን ሁሉ በጋራና በጎብረት፣ በመተሳሰብና በመረዳዳት እንድናከናውናቸው ያዘናል። ያኔ የሁለቱ ተጋቢዎች ፍቅር ይጨምራል። ለምሳሌ፣ ዘመድን ብንመለከት ብዙ ጊዜ ግጭት የሚያመጣው የባል ዘመዶች ቢሆኑ «የባል ዘመድ በዓይኑ አመድ» የሚለው ከቃሉ ያፈነገጠ አባባል አስወግደን በጋራ መፍትሔ መፈለግ አለብን።

ለዚህ ትልቁ ተዋናይ ሚስት ናት፤ የእርሱ ዘመዶች የእኔም ናቸው በማለት ልቧን ብትከፍትና የሚደረገው እርዳታ ሁሉ በእርሷ በኩል ቢፈጸም ሰላም ይመጣል። ባልና ሚስት የሁለታቸውንም ደመወዝ ማወቅ አለባቸው። ጊዜ ሰጥተውም ወጪያቸውን ከገቢያቸው ጋር ማጣጣም ያስፈልጋቸዋል። የእኔ የሚሉት ሃብት አይኖርም፤ በባንክም ገንዘብ ሲያስቀምጡ በጋራ ስም እንጂ በአንዱ ወገን ብቻ መሆን የለበትም። ሌላው ግንኙነት ነው። በጋብቻ ግልጽነት የተሞላበት ንግግር ያስፈልጋል እንጂ አሽመር ወይም ደካማ ጉንን እያነሡ በነገር መውጋት ተገቢም፣ መጽሐፍ ቅዱሳዊም አይደለምና እናርም። ሌላው ግብረ ሥጋ ነው። ባልና ሚስትን የሚያጋጨው ይህንን አስደሳች ነገር ለማድረግ አለመነጋገር፣ ባህል፣ ይሉኝታና መተፋፈር ናቸው። እነዚህን ማስወገድና አለመከላከል ፍቱን መድጋኒት ነው። ሌላው ልጆች ናቸው። እነዚህን የእግዚአብሔር ስጦታ ተገቢ ጊዜ በመስጠት በጋራ ማሳደግ እንጂ ለአንዱ ወገን ብቻ የሚተዉ ዕዳዎች አይደሉም። የመጨረሻው ባልና ሚስትን የሚያጋጨው ነገር መንፈሳዊነት ነው። ባል ወይም ሚስት፣ «ድሮም ቢሆን ያለሽው (ያለሽው) በእኔ ጸሎት ብቻ ነው» ብሎ በመውቀስ መንፈሳዊነትን አጉልቶ ከማሳየት ይልቅ፣ በደከመበት ወይም በደከመችበት እያበረታቱ አብሮ ማደግ ያስፈልጋል።

እንግዲህ ይህንን ሁሉ ለማድረግ ለትዳራችን ጊዜ መስጠት ያስፈልጋል። አለበለዚያ ሁሉንም አጥተነው እናድጋለን።» ስለዚህም ግሩም የሆነ ትምህርታቸው ማስረጃ እንዲሆን ቀጣዩን ምሳሌ እንዲህ ብለው ተናገሩ።

«በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሙሉ ጊዜውን ሰጥቶ የሚሠራ አንድ ሰው ነበረ። ታዲያ ሁልጊዜ ቅድሚያ የሚሰጠው ለሥራው ነበርና ባለቤቱና ልጆቹ ከእርሱ ጋር የሚያሳልፉበት ጊዜ አጡ። በሌሊት ይወጣል፣ በውድቅት ይገባል። ባለቤቱም ስለዚህ ጉዳይ አናገረችው፣ አልሰማትም። አስመክረችው፣ አላሻሻለም። መጨረሻ ላይ ቢብስባት አንተ ያገባኸው እኔን ሳይሆን ሥራህን ነውና ደህና ሁን ብላ ጥላው ሄደች። ሴቲቱ ወደ ቤቷ እንድትመለስ ቤተ ክርስቲያንም ብዙ ሞክረች፣ ግን አልቻለችም። ሰውየውንም ጥሩ ምሳሌ አይደለምና ከሥራህ ልቀቅ ብላ አባረረችው። ሥራውንም ትዳሩንም በአንድ ላይ አጣ።»

ወገኖቹ ሆይ፣ ቅድሚያ ለትዳራችን እንስጥ። የውጭ ጠንካራ መሠረት ውስጡ ነው። ውስጡ ፈርሶ ውጭን ብንገነባ እርካታ የለውምና ለትዳራችን የሚገባውን ጊዜ እንድንሰጥ ጌታ ይርዳን።

ግጥምጥም፡- እስቲ ተረጋጋ መብከንከንህን ተው፣

ጊዜ አለመስጠት ነው ቤትን የሚያፈርሰው።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡ «... ከሚስቶቻችሁ ጋር በማስተዋል አብራችሁ ኑሩ።» (1ኛ ጴጥ. 3:7)

ኤፌ. 5:33
1ኛ ቆሮ. 7:3-5

ጭድ የሌለው ጭቃ

የቃል ጥናት ጥቅስ: «ልጅን በሚሄድበት መንገድ ምራው፤

በሽመገለም ጊዜ ከእርሱ ፈቀቅ አይልም፡፡» (ምሳ.22:6)

ቤተ ክርስቲያን ምእመናን የጋብቻ ትምህርት እንዲማሩ ባዘጋጀው ጥርግራም ላይ ስለ ልጆች አስተዳደግ የሚያስተምረው መምህር እዚያ ለተሰበሰቡት ሰዎች ሁሉ እንዲህ እያለ ማስተማር ጀመረ፡፡ «በመጀመሪያ ደረጃ ጌታ ወደ እኔ ሲመጡ አትከልክሉኝቸው ካላቸው የጎብረተሰብ ክፍሎች ዋናዎቹ ልጆች ናቸው፡፡ ልጆች ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዲሄዱ፤ የእግዚአብሔርን ቃል እንዲሰሙና የሰንበት ትምህርት እንዲማሩ ፍቀዱላቸው፤ አበረታቷቸውም፡፡ በእግዚአብሔር ቃል ተኮትኩተው ያደጉ ልጆች የቤተሰብ ተስፋዎች፤ የአገር ተረካቢዎችና የእግዚአብሔር ክብር መገለጫዎች ይሆናሉ፡፡ በተቃራኒው ደግሞ በእግዚአብሔር ቃል ተኮትኩተው ያላደጉ ልጆች የቤተሰብ መከራዎች፤ የሀገር ሽክምቸና የሰይጣን ክብር መገለጫዎች፤ በአጠቃላይም «ጭድ የሌለው ጭቃ» ይሆናሉና በጓዳችሁ የምታሳድጉአቸውን ልጆች ለሥጋቸው ብቻ ሳይሆን ለመንፈሳቸውና ለአእምሮአቸውም ተጠንቀቁላቸው፡፡ ባልና ሚስት በአሳብ በምትጋጩ ጊዜ በልጆች ፊት አትጨቃጩቁ፤ ወደ መኝታ ቤታችሁ ግቡ እንጂ፡፡ በእግዚአብሔርና በልጆቻችሁ ፊት ቀናውንና የከበረውን አሳብ ሁልጊዜ ተነጋገሩ፤ እናንተ የልጆቻችሁ ምሳሌዎች ናችሁና፡፡ ደግሞም የልጆች አእምሮ ያልደረቀ ሲሚንቶ መሆኑን አውቃችሁ በመልካም ነገር ቅረጹአቸው፤ ሲያድጉ ከዚያ ፈቀቅ አይሉምና፡፡» ለዚህ ግሩምና ፈጥሽ ለሆነ ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ አስከትለው ተናገሩ፡፡

«አባትና እናት ትንሹ ልጃቸው መካከላቸው እንዳለ ረስተው ወይም እንደዚህ ያደርጋል ብለው ባለመገመት እቤታቸው እየመጡ ስለሚጎበኙአቸው ቁስ አበላል ይነጋገራሉ፡፡ “አይገርምም፤ እኚህ ቁስ ሲበሉ እኮ እንደ አሳማ ነው፤ የቀረበላቸውን ሁሉ አንድ ሳያስተርፉ ነው ጥርግ አድርገው የሚበሉት፡፡” ይህንን ሲነጋገሩ የሰማና በአእምሮው የቀረጸው ልጅ አንድ ቀን ቁሱ በር ላይ ቆመው በር ሲያንኳኩ ሄዶ ከፈተላቸውና በሚከላተፈው እንደበቱ እንዲህ አላቸው፡፡ “እንደ አሳማ የሚበሉት ቁስ እርስዎ ነዎት?” ቁሱም በቆሙበት ድርቅ ብለው፤ “ማን ነገረህ ልጅ?” ሲሉት፤ “እማዬና አባዬ ሲያወሩ ሰምቼ ነው” አላቸውና አረፈው፡፡»

ለመሆኑ፤ ልጆቻችንን እንዴት ነው እየሳደግን ያለነው? አእምሮአቸውን በመልካም ነገር እየገነባን ነው ወይስ መልካሙን ነገር ከአእምሮአቸው እያጋባን? ከክፉ ነገር እየመለሰን ወይስ ሳናውቀው ክፉ ነገር እየከለሰን? የልጆቻችን መጀመሪያ መጨረሻውን ይወስናልና ከመጀመሪያው እንድንጠነቀቅላቸው ጌታ ይርዳን፡፡ አሜን፡፡

ግጥምጥም:- ልጅ በልጅነቱ ሲስተካከል ያምራል፤

ካደገ በኋላ ሊሰበር ይችላል፡፡

ምሳሌ 23:13
ምሳሌ 17:6

የእርግዝና መከላከያ ዘዴ

ሰባዚው ስለ እርግዝና መከላከያ ዘዴ ሲያስተምሩ እንዲህ አሉ። «የዛሬ ቤተ ክርስቲያን ከማውገዝ ይልቅ ማስተማርን ልማዷ ማድረግ አለባት። ስለሆነም ዛሬ ግልጽ በሆነ ሁኔታ ስለ ጋብቻ እና ልጆችን መጥኖ ስለ መውለድ በግልጽ እንማራለን። ጋብቻ በመተሳሰብና በመረዳዳት አብረን የምንኖርበት ተቋም ነው። ጋብቻ ማለት የግልን ጥቅም በጋራ ጥቅም የምንለውጥበት የጋራ ስምምነት ነው። እውነቱ ይህ ሆኖ ሳለ አንዳንድ ትዳርን ስንመለከት ተቃራኒውን ነው የምናገኘው። ለምሳሌ፣ እዚህ ላይ ልጆችን መጥኖ ስለ መውለድ ሲነሣ ባሎች ፈቃደኛ አይሆኑም። ልጅ ባናት ባናቱ ካልተወለደ ትዳሩ ትዳር አይመስላቸውም። ይህ ደግሞ ወላጆችን በተለይም እናትና ልጆቹን ራሳቸውን ይጉዳል። ስለዚህ ትዳር የፍቅርና የመተሳሰብ ተቋም ነው ካልን፣ ለሚስትም ማሰብ አለብን እንጂ ማጎጠምን የተከራየን ይመስል በየዓመቱ ልጅን እንድትወልድ ማስገደድ የለብንም። ደግሞ ለተወለደው ልጅ የሚገባውን አለማድረግ እኮ ጋጢአት ነውና እንጠንቀቅ። የዚህ ዘመን ልጆች በድላቸው የሚያድጉ ብቻ ሳይሆን፣ በድሎትም የሚያድጉ መሆናቸውን አንርሳ። ስለዚህ የቤተ ክርስቲያንን አገልጋዮችና የሕክምና ባለሙያዎችን በማማከር የእርግዝና መከላከያ መጠቀም ጥበብ ነው እንጂ ጋጢአት አይደለም። ይህ ሆኖ ባይገኝ የወለድናቸውን ልጆች ማሳደግ አቅቶን፣ 'ለምን ወለድከኝ' የሚል የዘላለም ጠባሳና ወቀሳ በራሳቸው በልጆቹ ይቀርባልና እንጠንቀቅ። አገርን የሚያለሙ እንጂ አገርን የሚያወድሙ ልጆች አንውለድ።» ለዚህም ግሩም ለሆነ ምክራቸው ማጠናከሪያ ይህንን ምሳሌ ተጠቀሙ።

አሥር ልጆች የወለዱ ባልና ሚስት ሌላ ተጨማሪ ልጆች እንዳይወልዱ ማቆም እንዳለባቸው ተመካከሩ። ለጊዜውም የደረሱበት የእርግዝና መከላከያ ዘዴ ለየብቻ መተኛት ሆነና ለየብቻ መተኛት ቀጠሉ። ነገር ግን አንድ ቀን ባልየው ለብቻው ተኝቶ እስከ መቼም እንደማይዘልቀው በመረዳት ቃል ኪዳንን ጥሶ ከአንደኛው ክፍል በሳሎን ቤት አቋርጦ ወደ መኝታ ቤታቸው ለመዝለቅ በዝግታ ድምፅ ተራመደ። አሥሩም ልጆች የለበሷት ብርድ ልብስ አልበቃቸው ብላ ከአንዱ ጫፍ ወደ ሌላው ጫፍ እየሳቡ ግማሹ ሲለብስ ግማሹ ባይ ሲሆን ትልቁ ልጅ በንዴት ተበሳጭቶ ቁጭ ብሎ ይህንን ሁሉ ድራማ ይመለከት የነበር ይኸው ልጅ አባቱ ወደ እናቱ እንደሚሄድ አወቀና በከፍተኛ ድምጽ ጮኾ እንዲህ አለው፡- «እኛ ብርድ ልብስ አንሰን እንገፋፋለን አንተ ሌላ ልትጨምር በደረቅ ሌሊት ታደባለህ፣ ተመለስ!» አለው።

እዎ፣ በእኛ አለማወቅና ንዝህላልነት ወይም የእርግዝና መከላከያ ዘዴ መጠቀም እንደ ጋጢአት በሚቆጥር ከቃሉ ጋር በማይሄድ አጉል መንፈሳዊነት ተሸብበን የትውልድ ተወቃሾች እንዳንሆን ልንጠንቀቅና እንደ እባብ ብልህ እንደ ርግብ የዋህ ልንሆን ያስፈልገናል። እንዲህ እንድንሆንም ጌታ ይርዳን። አሜን። ግጥምጥም፡- ማሳደግ እምችለውን ወልጄ ብኑሣ፣

እኔም እድናለሁ ከትውልድ ወቀሳ።

መዘ. 127፣3
ሊሳ. 8:18

ክፍል 2

እግዚአብሔርን ስለሚያስከብር ገብረትና ፍቅር

አንድ ብር ለአንድ ወገን

ሰባዚው ስለ መስጠት እንዲህ ብለው አስተማሩ። «የመጨረሻው ጊዜ ደርሶ እኛ ወደ ጌታ ወይም ጌታ ወደ እኛ መጥቶ ወደ ዘላለሙ ቤታችን እስክንሰበሰብ ድረስ በዚህ ዓለም ላይ ስንኖር እርስ በርሳችን ተዛዘንንና ተሳስቦን ልንኖር ይገባል። ያለ ምንም ስስት ያለንን ለወገኖቻችን በማካፈል የእነርሱ ችግር ችግራችን ሊሆን ይገባል። መስጠት መንግሥት ለማይ የሚያስገባ የደገንነት ሥራ ባይሆንም፣ የዳነ ሰው ግን መስጠት ይጠበቅበታልና እንትጋ። ዛሬ ዓለም፣ «አንድ ብር ለአንድ ወገን» እያለች ሕዝብን ከረሃብ ለማትረፍ በምትረገግበት ጊዜ እያንዳንዱ ሰው አብሮ በዘመቻው ሊሳተፍ ይገባል እንጂ በስስት ቆረን ተይዘን እኛችንን አጣምረን ከዳር ቆመን ማየት አይገባንም። የእግዚአብሔር ሰው መቼም ቢሆን ከእኔ ይልቅ ለወንድሜ በሚል መልካም አሳብ መሸቀዳደም አለበት እንጂ፣ ሁልጊዜ የማይሞላውንና እንደ መሰላል የተያያዘውን ምኞቱን ብቻ እየተከተለ በመስጠት የሚገኘውን በረከት ሊያጣ አይገባውም። ሁልጊዜም ሁሉም ሰው ራሱን ሳያስቀድም ወንድሙን ቢያስቀድም ምድራችን የረሃብ ምድር ሳትሆን የበረከትና የፈውስ ምድር ትሆናለች።» ለዚህም ግሩም ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ እንደሚከተለው ተጠቀሙ።

«ሁለት ጓደኛዎች ምግብ ቤት ውስጥ ገብተው ምግብ አገዘው ምሳቸውን እየበሉ ሳለ ሁለቱም በውስጣቸው አንድ ፈተና ውስጥ ገብተዋል። በቀረበላቸው ትሪ ላይ አንድ ትልቅና ትንሽም ዓሣ አብሮ ስላለ የትኛውን እንደሚወስዱ ሁለቱም ተቸግረዋል። በዚህ መካከል የትሪው እንጀራ አልቆ ዓሣዎቹ ብቻ ስለቀሩ እንደተመኘው አንደኛው ትልቁን ዓሣ ብድግ አድርጎ መብላት ሲጀምር፣ ሁለተኛው ተቆጥቶ እንዲህ ማለት ጀመረ፣ «አንተን ሁልጊዜ ታዝቤሃለሁ። ራስ ወዳድ ነህ፣ ለእኔ ብቻ ለእኔ ብቻ ነው የምትለው፣ ጓደኛህን አታስቀድምም ስስታም ነህ» አያለ የነገር ናዳውን አወረደበት። ጓደኛውም ዓሣውን መብላቱን ቆም አደረገና፣ «ቆይ እስቲ እሺ አንተ ብትሆን የትኛውን ዓሣ ነበር የምትበላው?» ቢለው፣ «ትንሹን» አለ። በዚህ ጊዜ፣ «ታዲያ ምን ያስቆጣሃል፣ የቀረውስ ትንሹ አይደለም ወይ ለምን እርሱን አትበላም?» ብሎት አረፈው።»

አዎ፣ ወገኖቹ፣ «ከእኔ ይልቅ ወንድሜ» የሚለውን ግሩም አመለካከት በተግባር እንጂ በአፋችን ብቻ አንግለጸው። ሁልጊዜም የእኛን ጥቅም ብቻ ለሚያመጣ ነገር ራሳችንን አንስጥ፣ ለባልንጀራችንም ጭምር እንጂ። እግዚአብሔርም ይርዳን።

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «እያንዳንዱ ለራሱ የሚጠቅመውን አይመልከት፣

ለባልንጀራው ደግሞ እንጂ!!!» (ፊልጵ. 2:4):

ግጥምጥም:- ለእኔ ለእኔ ማለት ስስቲ ይብቃና፣

ወንድሜን ላስቀድም ልሁን ከእርሱ ጋላ።

ያዕ. 2:14-17
1ኛ ዮሐ. 3:17

አምስቱ ካልሲዎች!

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ከእናንተ እያንዳንዱ የአንዱን ሽክም ይሸከም እንዲሁም የክርስቶስን ሕግ ፈጽሙ» (ገላ. 6:2)።

ሰባኪው፡ «እግዚአብሔር የሰውን ልጅ ሲፈጥረው እርስ በርሱ እየተረዳዳና እየተደጋገፈ ፈጣሪውን በንጹሕ፡ ግብዝነትና ከንቱ ትምክህት በሌለበት አካሄድ እንዲያመልከው ነው። እውነቱ ይህ ሆኖ ሳለ ዛሬ ግን እየኖርን ያለነው ምናልባት ከዚህ የራቀ ይሆን? እርስ በርሳችን እንደ ቃሉ ፍቅር ሊኖረንና ልንተሳሰብ ይገባል። ሰውን ማትረፍ የሚቻለው በፍቅር ሥራ ነውና? ይህንን ከማድረግ አንጉደል። ክርስቶስ እኛን ገንዘቡ ያደረገን ራሱን በመሠዋት የፍቅር ሥራ በመስቀል ላይ ሠርቶ ነውና እኛም የእርሱን ፈለግ ተከትለን ዋጋ በመክፈል ወንድማችንን ገንዘብ ማድረግ እንድንችል ጌታ ይርዳን» ለሚለው መልእክታቸው በወጣትነት ዘመናቸው የገጠማቸውንና በድል ያለፉትን ታሪክ እንዲህ ብለው ተናገሩ።

«ትዳር ከመመሥረታችን በፊት የቤት ኪራይ እንዲቀንስልን ሦስት ንደኛ ሞች አብረን በጋራ ቤት ተከራየን። በጥሩ ሁኔታ እየኖርን ሳለ በመካከላችን ግን አንድ ችግር እየጎላ መጣ። ከሦስታችን አንደኛው ወንድም ካልሲውን አያጥብምና ቤቱ መሸተት ልማዱ ሆነ። አምስት ካልሲዎች ስላሉት በየተራ ያደርጋል፣ አንዱ ሲቆሽሽ ከአልጋው ሥር ይወረውርና ሌላውን ያደርጋል። እንዲህ እያለ የአምስቱን ካልሲዎች ዙር ሲጨርስ የመጀመሪያው ካልሲ ደርቆ ይጠብቀዋል። እንደገና ሳይታጠብ ለሁለተኛ ዙር ይደረጋል። እንዲህ እያለ አምስቱንም ካልሲ ያደርጋል። በአጭሩ እኛ ቤት ሰው ሲመጣ ከሞተ ከአንድ ሳምንት የሆነው ድመት ያለ ይመስላል - ግማቱ። በዚህ ጊዜ ሁለታችንም ተማክርን። «ጥለነው ወጥተን ሌላ ቤት ብቻችንን ከምንከራይ እና ወንድማችንን ከምናጣው ለምን ካልሲውን እናጥብለትም» ተባባልን። ማታ እርሱ ከተኛ በኋላ የመጥረጊያ ጉራጅ እንጨት ይዘን ከአልጋው ሥር ያሉትን ካልሲዎች ከየአድራሻቸው ከሰበሰብን በኋላ አጥብን ውጭ አለጣን። ጠዋትም እርሱ ሳይነሣ አምስቱንም ካልሲዎች ራሱን አጠገብ ያሰኘው ጠረጴዛ ላይ አስቀመጥን። እርሱም ከመኝታው በሚነሣበት ጊዜ ሁሉም ካልሲዎች «ዜግነታቸውን ቀይረውና» አምርባቸው ተመለከተና ምንም ሳይናገር አራቱን ሳጥኑ ውስጥ ከቶ፣ አንዱን አድርጎ ሄደ። ማታ ከሥራ ሲመጣ የመጀመሪያ ተግባሩ ካልሲውን አውጥቶ ማጠብ ሆነ። እንዲህ አድርገን ወንድማችንን ገንዘብ አደረግነው። በቤታችንም በጥሩ መጻፍ በእረፍት መኖር ጀመርን።»

አዎ ወገኖቼ፣ ወገናችንን ገንዘብ ማድረግ የምንችለው እርሱን ከሽክሙ በመግፋት ሳይሆን ዋጋ ከፍለን ዝቅ ብለን ሽክሙን፣ ችግሩን፣ ረሃቡን በመጋራትና በማገዝ ነውና ይህንን እንድናደርግ ጌታ ይርዳን። ግጥምጥም፡- ይልቁን ልሽከም የወንድሜን ሽክም፣

በጉድፋ ምክንያት ዓይኑን ማውጣት ላቁም።

ዮሐ. 13:34-35፣ 15:12

ጉንዳን ከተባበረ ወንዝ ይሻገራል!

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «ጎብረታችንም ከአባት ጋር ከልጅም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ነው» (1ኛ ዮሐ. 1:3)::

መጋቢው፣ «እግዚአብሔር ሲፈጥረን በጎብረት፣ በመስማማትና በአንድ ልብ ሆነን እንድናመልከውና እንድናገለግለው ነው እንጂ፣ በተለያዩ በራሳችን ሥጋዊ ምክንያቶች ተለያይተን የጎሪጥ እየተያየን እንድንኖር አይደለም። ዛሬ ሰይጣን የተባረከውን ጎብረታችንን ለማፍረስ ብዙ መንገዶችን እየተጠቀመ ነው፤ ቋንቋችንን፣ ስማችንን (ዝናችንን)፣ ውበታችንን፣ ዘራችንን፣ አገራችንን ሁሉ አጉልቶ በማሳየት ለዚህ ዋጋ ለሌው ግሳንግስ ነገር ዋጋ ሲያስከፍለን ይታያል። በዚህ እግዚአብሔር አይከብርምና ሰውን ሁሉ በክርስቶስ አውቀን ክብራችንን፣ ዝናችንን፣ ቋንቋችንን እና ቤተ ክርስቲያንን ሁሉ ለእግዚአብሔር በማስገዛት በጎብረትና በፍቅር ልናመልከውና ልናገለግለው ያስፈልጋል። በቀጣዩ ሕይወታችን የእኔነትን መንፈስ አስወግደን በጋራ እየገፋ ያለውን፣ አገሪቱን ድንበራችንን በራሱ ለማድረግ ሌት ተቀን በዐመፀ አሠራሩ ደፋ ቀና የሚለውን ጠላታችንን ልንመክትና ብሎም ልናጠፋ ይገባናል» ለሚለው መሠረታዊ ትምህርታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተናገሩ።

«ሰባት ልጆች ያሏቸው አንድ አባት በሞት አፋፍ ላይ ሆነው ልጆቻቸው ሁሉ እያንዳንዳቸው አንድ አንድ አርጩሜ ይዘው እንዲመጡ አዘዙ። ከመጡ በኋላ ሁሉም ያመጡትን አርጩሜ በእርሳቸው ፊት በጉልበታቸው እንዲሰብሩ አዘዙ። ሁሉም የራሱን ሰበረ። እንደገናም ሌላ ሰባት አርጩሜ እንዲያመጡ አዘዙ። አርጩሜ ማመላለስ ሊሞት ለሚያጣጥር ሰው ጥቅሙ ምን እንደሆነ ምሥጢሩ ባይገባቸውም፣ አሁንም የአባታቸውን ፈቃድ ለመሙላት ሄደው አመጡ። አሁን አባታቸው እንዲህ አሉአቸው። «ሰባቱንም በአንድ ላይ እሠሩና አንዳችሁ በጉልበታችሁ ለመስበር ሞክሩ።» እንደተባለው ለማድረግ ሞክሩ፣ ግን መስበር አልቻሉም። በዚህ ጊዜ አባታቸው፣ «እያችሁ፣ ልጆቼ ለእናንተ ያለኝ የመጨረሻ የኑዛዜ ቃል ይህ ነው። ጠላትን በተናጠል ማጥቃት አትችሉምና ጎብረት ይኑራችሁ። ልጆቼ ስሙ፣ ጉንዳን ከተባበረ ወንዝ ይሻገራልና ተባበሩ፣ ተያያዙ፣ ተዋደዱ፣ ተጠያዩቁ፣ ተነፋፈቁ፣ ያን ጊዜ በጠላት ወረዳ ላይ የበረታችሁ አሸናፊዎች ትሆናላችሁ።»

አዎ፣ እኛም ሰው ከሰው ሳንለይና ሳንለያይ ሰው ሁሉ በውስጡ የእግዚአብሔር እስትንፋስ እንዳለበት ተረድተን፣ ለዚህም ሰው እግዚአብሔር ቋንቋውን እና ዝርያውን የሰጠው ለመግባቢያና ለመለያ መሆኑን አውቀን ቤተ ክርስቲያን ከቤተ ክርስቲያን ጋር ተቀራርበን፣ መሪ ከመሪ ጋር ተያይዘን በጎብረትና በአንድነት እግዚአብሔርን ልናገለግል ይገባናል። ይህ ከሆነ ሽንፈት ለጠላት፣ ድል ለሕዝቡ ይሆናል። ቀሪው ዘመናችን የጎብረት፣ የአንድነትና የፍቅር ይሁንልን። አሜን!

ግጥምጥም:- በጎብረት ለጎብረት ለፈጠረኝ ጌታ፣
ራሴን ላስገዛ፣ ለምን ልንገላታ።
ዮሐ. 3:17-11
ፊልጵ. 2:1-2

ፍቅር እውር ነው

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «ወዳጅ በዘመኑ ሁሉ ይወድዳል» (ምሳሌ 17:17)::

የታደሙት ሰዎች አዳራሾችን ግጥም አድርገው ሞልተውታል:: ከፊት ለፊት ከሰባኪው ትይዩ የዕለቱ ሙሽሮች በክብር ልብሳቸው ተሰይመው፣ በሚዜዎቻቸው ታጅበው ጎልተው ይታያሉ:: የዕለቱም ሰባኪ ከፍ ባለ ድምፃቸው እነርሱንና ጉባኤውን ከአግዚአብሔር ቃል ያስተምራሉ:: «ፍቅራችሁ ጊዜያዊና ወረት የዳሰሰው አይሁን:: እውነተኛ ወዳጅ በሁኔታዎች አይለወጥም:: ዛሬ ብዙ ሰዎች ፍቅራቸው ከሚጠፋ ነገር ጋር የተያያዘ ነው:: የሚጠፋው ነገር ሲጠፋ ወዳጅነታቸውም ይጠፋል:: ዛሬ ከአንዱ ወዳጅነት ይጀምራሉ፣ ነገ አቋርጠው ወደ ሌላው ይሄዳሉ:: ይህ ደግሞ ኃጢአት ነው:: ፍቅራችሁ እስከወዲያኛው ይዘለቅ» እያሉ ያስተምራሉ:: ይህንን ትምህርት በምሳሌ አስረግጠው ሊናገሩ እንዲህ ይሉ ነበር::

«በአንድ አካባቢ ወ/ሮ አየለች የሚባሉ ሴት አራት ፎቅ ያለው ቤት ጀመሩና እስከ አራተኛ ፎቅ ድረስ ለመጨረስ የገንዘብ አቅማቸው ስላልፈቀደ ኮለሙን (ምሰሶዎቹን) ብቻ አቁመው ተዉት:: ለረጅም ዓመታት ሳይሠራ በመቅረቱ በአካባቢው ሕዝብ ዘንድ የታወቀ ሆነ:: እንዲያውም ይባስ ብሎ ነዋሪው እርስ በርስ ላለመከዳዳት ቃል ኪዳን ሲገባባ አንዱ የአንዱን እጅ ይይዝና፣ «እንደ አየለች ፎቅ ጀምሮ ያስቀረኝ አልክድህም» እያለ መማያ አደረገው::»

አዎ፣ እኛስ ዛሬ ከአንዷ ጋር ጀምረን ዓመት ሳይሞላ ነገ ከሌላዋ ጋር እያልን «እንደ አየለች ፎቅ» ጀምረን የተውነው ብዙ የፍቅር ዕዳ ይኖርብን ይሆን? እንመለስ ወይም ይህንን ሥራችንን እንተው:: እውነተኛ ፍቅር ሙሉና ዘላቂ ነው፤ ጎደሎ አይደለም:: «ፍቅር እውር ነው» እንደሚባለው ሳይሆን ፍቅር ዐይናማና ሙሉ ነው:: ሁኔታን አይቶ አይለወጥም፣ ወይም በሁኔታዎች አይቀየርም:: ፍቅር የራሱን አይፈልግም:: በግብዝነትና በወረት የታጀበን ፍቅር አስወግደን በእውነትና በንጹሕ ልብ እርስ በርሳችን ተዋደን እውነተኛ የክርስቶስ ደቀ መዝሙር መሆናችንን ለዓለም በመመስከር ዘመናችንን እንድንፈጸም ጌታ ይርዳን:: አሜን::

ግጥምጥም:- ፍቅር ዕውር ነው ለምን ትላላችሁ፣

ፍቅር ዐይናማ ነው እዩ አስተውላችሁ::

ሉቃ. 10:29-37
1ኛ ቆሮ. 13:4-8
ዮሐ. 13:35

ከእኔ በላይ ላሳር

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «እንደ ተሰጠንም ጸጋ ልዩ ልዩ ስጦታ አለን...»
(ሮሜ 12:6)

በየዓመቱ ቤተ ክርስቲያኒቱ ለአገልጋዮች በምታዘጋጀው የአገልጋዮች የትምህርት ጊዜ ላይ ተገኝተው መጋቢው እንዲህ እያሉ ማስተማር ጀመሩ:- «አገልጋዮች በተሰጠን ጸጋ መሠረት እያገለገልን የሌለውንም ጸጋ ልናከብር ይገባናል እንጂ በቅንላትና በምቀኝነት የሌለውን ጸጋ ማንቋሽሽ የለብንም። ጌታ ለሁላችንም የተለያዩ ስጦታ የሰጠው ለቤተ ክርስቲያን ጥቅምና ክብር እንጂ ለራሳችን አይደለምና ክብር ለራሳችን በመውሰድና በመኮፈስ ከእኔ በላይ ላሳር ማለት የለብንም። በሁሉም ሰዎች ላይ እግዚአብሔር የሚጠቅም የጸጋ ስጦታ እና ብቁ ችሎታ ሰጥቷልና በየትኛውም ሰው ይሁን በየትኛውም የጸጋ ስጦታ አገልግሎት ይህኛው ከዚህኛው ይበልጣል፤ ያንላል የምንለው መኖር የለበትም።» ለዚህ ግሩም ትምህርታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተናገሩ።

«አገርን በመጎብኘት ላይ ያሉ አንድ ፈላስፋ ትልቁን ወንዙ በጀልባ እያሻገራቸው ላለው ገበሬ እንዲህ እያሉ ጥያቄ መጠየቅ ጀመሩ። 'እኔ የታወቅሁ ፈላስፋ ነኝ፣ ብዙ ታዋቂነት በዚህች ዓለም ላይ አለኝ፣ ብዙ ሥራዎችንም በችሎታዬ ሠርቻለሁ። ለመሆኑ አንተ የምትታወቅበት ሥራ ምንድን ነው?' ቢሉት፣ 'ምንም' አለ። 'የእድሜህን ግማሹን አልኖርክም' አሉት። አሁንም ሌሎችም የተለያዩ ጥያቄዎችን ጠየቁት፤ እርሱም ምንም እንዳልሠራ በነገራቸው ጊዜ ሁሉ እየደጋገሙ በተከታታይ፣ 'የዕድሜህን ግማሹን አልኖርክም' እያሉ ሲሉት መጨረሻ ላይ ተበላጩና ከወንዙ መሐል ላይ እንዳሉ እንዲህ ብሎ ጠየቃቸው፣ 'ጌታዬ፣ አሁን ለምሳሌ ከፊታችን ይህችን ጀልባ ሊገለብጥ የሚችል ማዕበል እየመጣ ነው። እኔ ዋና እችላለሁ፣ ለመሆኑ እርስዎስ ዋና ይችላሉ?' አላቸው። በዚህ ጊዜ ፈላስፋው እያፈሩና እየተደናገጡ፣ 'አልችልም' አሉት። ገበሬውም በመደሰት፣ 'በቃ ከእንግዲህ በኋላ የዕድሜዎን ግማሹን አልኖሩትም' ብሎ መለሰላቸው ይባላል።»

አዎ፣ አንዳችን ውስጥ የሌለው ስጦታ በሌላችን ውስጥ አለና እየተደጋገፍንና እየተመካከርን በቀና እና በመቀበል መንፈስ እናገልግል እንጂ እርስ በርሳችን እየተነሣሣንና እየተቀናናን በከንቱ አንመካ። ይልቁንም በትሕትናና በተዋረደ መንፈስ የስጦታውን ባለቤት እግዚአብሔርንና የእርሱን ሕዝብ እንድናገለግል ጌታ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም:- ስጦታው የእግዚአብሔር መሆኑን አውቁ፣ ሮሜ 12:3-5
ከወንድሜ ጋራ ልኑር ተጠንቅቁ። ሮሜ 12:10

ወንደላጤውና ድመቷ

ሰባኪው፣ «መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ያለ የእግዚአብሔር ሰዎች ሁላችን ሁሉን እንመረምራለን እንጂ በማንም አንመረመርም። ስለሆነም በዚህ ምድር ላይ በሕይወታችን ላይ በሚገጥሙን መሰናክሎች ወይም አለመሳካቶች ላይ የእግዚአብሔር የመጨረሻው ፈቃዱ ምንድን ነው ብለን መመርመር፣ መጸለይ እና ማስተዋል አለብን እንጂ ገና ከመጀመሪያው ተስፋ ቆርጠን መቆዘም የለብንም። ሁልጊዜ በእግዚአብሔር ፈቃድ ከደረሰብን ክፉ ነገር ባሻገር መልካም ነገር እንዳለ እናስብ። ከኑኃሚን ኪሣራ ሩት እንደ ወጣች ሁሉ፣ ከእኛም ኪሣራ (ጉዳት) መልካም ነገር ይገኛል። እግዚአብሔር በመጀመሪያ መጨረሻውን ያውቃልና ሁልጊዜ በደረሰብን ነገር ሁሉ እናመስግን እንጂ አናጉረምርም፤ በመጨረሻው ፈውስ፣ በረከት፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ጸጥታና ሕይወት ነውና» ለሚለው ግሩም ስብከታቸው ይህንን ምሳሌ ተጠቀሙ።

የገናን በዓል ለማክበር ሁሉም ሰው ከቤተሰቡ ጋር ምንም ሳይጎድል ቤቱን ሞቅ አድርጎ ለመዋል በጉን፣ ዶሮውንና፣ ቅርጫውን ለማስገባት ይሯሯጣል። አንድ ትዳር ያልመሠረተ ወንደላጤም እኔስ ከማን አንሼ በማለት ቅርጫ ገባና ሥጋውን በዘንቢሉ ወደ ቤቱ ይዞ ገብቶ አንድ ሙዳ ጠብሶ ለመብላት መክተፊያው ላይ አስቀምጦ ቢላዋ ለማምጣት ወደ ጓዳ ሲገባ፣ አንዲት ድመት ገብታ ያንን ሙዳ ሥጋ በአፈር ላይ እየጎተተች ወደ ውጭ ይዛ ትወጣለች። ወንደላጤው ቢላዋ ይዞ ከጓዳ ሲወጣ ሙዳ ሥጋው የለም። ወደ ውጭ ሲመለከት ድመቷ ትጎትታለች። በጣም ተበሳጭቶ በያዘው ቢላዋ የዘራችውን ሊያሳጭዳት ተከትሎ ሲሮጥ ሥጋውን ይዛ ጢሻ ውስጥ ገባች። በዚህ በጣም ተናዶ ወደ ቤቱ ሲመለስ፣ የቤቱ ጣራ እንዳለ ተደርምሶ ቤቱ ወድቋል። በዚህ ጊዜ ወንደላጤው የቤት ፍርስራሽ ተጭኖት ታፍኖ አለመሞቱን እያሰበ እንዲህ አለ። «ለካ አምላኬ ድመት ልኮ ሥጋዬን ያስወሰደው፣ እኔን ከቤት አውጥቶ ሥጋዬን ለማዳን ነው» ሲል አምላክን አመሰገነ።

አዎ! ሁልጊዜ የነገሮቻችን መጀመሪያና መጨረሻ አንድ አይሆንምና እናስተውል። እግዚአብሔር በራሳቸው በጎ ያልሆኑትን ነገሮች ሁሉ ለበጎ መሰወጥ ይችላልና አሁን ያለንበትን መጥፎ ሁኔታ እግዚአብሔር መጨረሻውን ወደ መልካም ያመራና በረከት ያለበት ያደርገዋልና እርሱን እንጠብቅ። ይህንንም እንድናስተውል እግዚአብሔር በጸጋው ይደግፈን። አሜን።

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «ለእናንተ የማስባትን አሳብ እኔ አውቃለሁ፤ ፍጻሜና ተስፋ እሰጣችሁ ዘንድ የሰላም አሳብ ነው እንጂ የክፉ ነገር አይደለም» (ኤር. 29:11)።

ግጥምጥም:- አምላኬን ልጠብቅ ምንም ነገር ቢሆን፣
እንደ መጀመሪያው መጨረሻው አይሆን።

ኢዮብ 42:2
መዝ. 107:13

ሠላሳ - ሁለት ጥርስ

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «በሁሉ አመስግኑ! ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ እናንተ ነውና» (1ኛ ተሰ. 5:18):

መጋቢው፤ «የእግዚአብሔር ፈቃድ ለእኛ ምንድን ነው? ብለን ስንጠይቅ፤ ቃሉ «በነገር ሁሉ እያመሰገናችሁ እንድትኖሩ ነው» የሚል ግልጽ የሆነ ምላሽ ይሰጠናል። የእኛ ተግባራዊ ምላሽ ታዲያ በነገር ሁሉ ከማመስገን ይልቅ ማጉረምረም ይሆን? ሰይጣን፣ ከሆነልን ይልቅ የሆነብንን አጉልቶ ያሳየንና ከምስጋና ይልቅ አጉረምራሚዎች እንድንሆን ያደርገናል። የእግዚአብሔር ቃል ግን፣ «በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ ከምስጋና ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቁ እንጂ በአንዳች አትጨነቁ» (ፊልጵ. 4:6) ይላል። ወገኖቹ፣ እግዚአብሔር የሚፈልገው ትውልድ ሲሆንለት ብቻ ሳይሆን ሳይሆንለትም የሚያመስግን፣ ሲሞላ ብቻ ሳይሆን ሲጎድልም የሚያመስግን፣ በነገር ሁሉ በምስጋና የተሞላን እንጂ በነገር ሁሉ በማጉረምረም የተሞላን አይደለምና እስኪ ለምስጋና እንነሣ። በምስጋና ድል ይገኛል። የሚያመስግን ሕዝብ ሩጫውን ይጨርሳልና በነገር ሁሉ ጌታ ሁላችንንም አመስጋኞች ያደርገን» ለሚለው ትምህርታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ።

ከሠላሳ ሁለት ጥርሳቸው ሁለት ጥርስ ብቻ የቀረቸው አሮጊት በአንድ የጸሎት ፕሮግራም ላይ ከጎኑ ቁጭ ብለው ሲያመስግኑ የሰማቸው ወጣት ከጸሎቱ ፕሮግራም በጋላ፣ «እኔ ሠላሳ ሁለቱም ጥርሴ ግጥም ብሎ እያለ አንድ ቀን ትዝ ብሎኝ አመስግኜ አላውቅም፤ እርስዎ ግን ሠላሳውን አጥተው በሁለቱ ብቻ የሚያመስግኑበት ይህ ምሥጢር ምንድን ነው?» ሲል ገርሞት ጠየቃቸው። አሮጊቷም እንዲህ ሲሉ መለሱ፣ «ልጄ፣ እኔ የማመስግነው እኮ ሁለት ጥርስ ስላለኝ ብቻ ሳይሆን፣ መንከስ እንዲችሉ አንዱን ከላይ አንዱን ከታች ስላደረገልኝም ጭምር ነው» ብለውት አረፉ።

አዎ፣ ወገኖቹ ሆይ፣ እግዚአብሔርን በነገር ሁሉ እናመስግን ካልን ያለንን እንቁጠር፣ በሁሉም እርሱን እናመስግን። አሁን የሆንነውን የሆንነው ከጌታ ምሕረትና ጥበቃ፣ ከቸርነቱም የተነሣ ነውና በነገር ሁሉ እርሱን አመስግንን ጠላትን ማሳፈር እንድንችል ጌታ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም:- ሲሞላ ማመስገን ሲጎድል ማማረር፣
ይበቃል ይቋረጥ እንዲህ ያለ ነገር።

መዝ. 92:1

መዝ. 118:1

ለእግዚአብሔር ስለ መኖር

የጋለሞታ ልብስ

ሰባዚው: «ዛሬ የምናገረው መልእክት ለምንሰማው? ለምናየውና ለምናደርገው ነገር ሁሉ ጥንቃቄ እንድንወስድ ነው። ጋጢአት በዓይንና በጆሮ ገብቶ ነውና ልብን የሚለውጠው? በየቀኑ ለምንሰማውና ለምናየው ልንጠነቀቅ ይገባል። ሔዋን ፍሬው ለመብላት እንደሚያስገመጅ አይታ ነው በጋጢአት የወደቀችው። ጻዊት ቤርሳቤህ ስትታጠብ አይቶ ነው በጋጢአት የወደቀው። ስለዚህ እኛም ሆንን ቤተሰቦቻችን ለምናየውና ለምንሰማው ልንጠነቀቅና ልናስጠነቀቅ ይገባል። የማየትና የመስማት ጋጢአት ወደ ተግባር ለመውለድ ኃይል አለው። በተለይም በእሁን ሰዓት ሰይጣን ክርስቲያኖችን እየጣለ ያለው በዝሙት ነው። ለዚህ የሚጠቀምበት አቋራጭ መንገዱ የዝሙት ፊልም በማሳየት እና የጋለሞታ ልብስ በማልበስ ነውና እኛም ሆንን ልጆቻችን የምናያቸውን ፊልሞች እንመርምር። በተለይ እግዚአብሔር የሰጠንን ልጆች እንደ እግዚአብሔር ቃል ቀርጾ አሳድጎ ለእግዚአብሔር ሠራተኞች እንዲሆኑ የማብቃት ኃላፊነት አለብንና። ወላጆች ልጆቻችንን ብዙ አንራቅ! የሚያነቡት፣ የሚያዩትና የሚሰሙት ሁሉ ጽድቅን የሚያሳይ መሆኑን እንይ፣ እናሳይ፣ እንመርምር፣ ካልሆነም እንመሰስ። በአጠቃላይ ሰይጣን ዛሬ እኛን ወደ ጋጢአት ለማስገባት ቴክኖሎጂውንም እየተጠቀመ ነውና የምናየውን ቴሌቪዥን፣ የምናነበውን ጋዜጣ፣ የምንላላክበትን ኢንተርኔት እና የምንሰማውን ሬድዮ ሁሉ ልንመረምር ይገባል። ፍሬውንም ከገለባው ለይተን ልንወስድና በሕይወታችን እግዚአብሔርን ልናከብር ይገባል» ለሚለው የጊዜው ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ ተናገሩ።

«አድሜያቸው ከመገፋቱ የተነሣ አቤት የዋሉትን እናቴን ማገላበጡ፣ ማውጣት ማግባቱ፣ ማቅናት ማስተኛቱ እጅጉን አድክሞታል። ብቻውንም ስለሆነ በጣሙን አሰልችቶታል። ታዲያ በዚህ ሁኔታ እያለ አንድ ሰው ሊፈትነው ወደ እርሱ መጣና፣ 'እናትህን ትሸጣለህ ወይ?' ብሎ ጠየቀው። በጣም የደነገጠውም ልጅ፣ 'እናቴን ያሳደገችኝ! ምን ዓይነት ሰይጣን ነህ? በል ሂድ ከአጠገቤ' ይልና ያባርረዋል። ትንሽም ሲያስብ ሲያሰላስል በጆሮው የሰማው ቃል ወደ ልቡም ሄደና ይስተናገድ ጀመረ። ገንዘብ ካወጣች ለምን አትሸጥም አለና ሮጦ በመከተል ሰውዬውን ጠርቶ፣ 'ለመሆኑ ስንት ታወጣለች?' ብሎ ጠየቀ።»

አዎ! የምናየውና የምንሰማው ቃል ውስጣችን ገብቶ የመለወጥ ኃይል አለውና ለምንሰማውና ለምናየው ሁሉ አብዝተን ልንጠነቀቅ ያስፈልጋል። ጌታም ለሁላችን ማስተዋሉን ይስጠን።

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «ልጅ ሆይ፣ ወደ ጥበቤ አድምጥ ጆሮህን ወደ ትምህርቱ መልስ።» (ምሳሌ 5:1)

«ከዓይኔ ጋር ቃል ኪዳን ገባሁ»
(ኢዮብ 31:1)

አልማዝ ባለጭራ

መጋቢው፡ «በምድር ላይ ብንኖርም የተጠራነው 'የሰማያዊ ኑሮ' እንድንኖር ነው እንጂ የምድራዊ ኑሮ እንድንኖር አይደለምና እግዚአብሔርን የማያስከብሩ ምድራዊ ምኞቶቻችንን ልንገድል ይገባል። ዛሬም በምድራችን ኤች አይ ቪ/ ኤድስ፣ ሳርስ፣ አልማዝ ባለጭራ እያልን ስም የምንሰጣቸው ወረርሽኞች ሁሉ የመጡብን ክፉ ምኞቶቻችንን ማለት ዝሙትን፣ ርኩሳትን፣ ጣዖት ማምለክን፣ ሌሎችንም ስለአልገደልንና በንጽሕናና በቅድስና ስሙን ከሚጠሩት ጋር ስለአልተባበርን ነው። ስለዚህ ዛሬ መልአክቱን የምትሰሙ እናንተ ሁላችሁ አሮጌውን ማንነታችንን ወይም አሮጌውን ሰው አስወግደን አዲሱን ማንነታችንን እርሱም ክርስቶስን እንልበስ። እግዚአብሔር «ግደላቸው»፣ 'አጥፋቸው'፣ 'ምታቸው' ያለንን የማይጠቅሙንን ባሕርይዎች ሁሉ ሙሉ በሙሉ እናጥፋ እንጂ እየቀናነስን አናድርግ። ፈጽሞ መግደል ያለብንን አሁኑኑ እንግደል።» ይህንን መልአክት ሳዚጋጅ አንድ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተፈጸመ ድርጊት ትዝ አለኝ።

«ጊዜው የፋሲካ ሰዎን ስለሆነ ቤተ ክርስቲያኒቱ በውስጧ ለሚገኙ ችግሮች በሬ ገዝታ ሥጋ ለማከፋፈል አስባለች። በዕለቱም የቤተ ክርስቲያኒቱ አገልጋዮች ይህንን ኃላፊነት ይወስዱና በሬው ተጥሎ ይታረዳል። ነገር ግን በሬውን የሚያርዱ አራጆች ብዙ ልምድ የሌላቸው ኖሮ፣ ታርዲል ተብሎ የተገመተው በሬ ላካ ጉሮሮው አልተቆረጠም ነበርና ድንገት ተነሥቶ ደሙን እያዘራ በግቢው ውስጥ መሮጥ ጀመረ። በዚህ ጊዜ አገልጋዮች ሁሉ እየተከተሉ 'በኢየሱስ ስም! በኢየሱስ ስም' እያሉ መገሠጽ ጀመሩ።»

አዎ ወገኖቹ፣ መጀመሪያውን መግደል ሲገባን የእኛን ኃላፊነት ሳንወጣ የጌታን ስም ለመጥራት አንቸኩል። ጌታ በቃሉ በምድር ያሉ ምድራዊ ብልቶቻችሁን ግደሉ ነው ያለው እንጂ እኔ እገድልላችኋለሁ አላለምና የእኛን ድርሻ እንወጣ። አራጆቹ በያዙት ቢላዋ በሬውን እስከ መጨረሻው ማረድና መግደል እንደ ነበረባቸው ሁሉ፣ እኛም በተሰጠን ቃል፣ በመንፈሱና በጸሎት እግዚአብሔርን የማያስከብረውን በውስጣችን ያለውን ዓለማዊ ባሕርያችንን እንድንገድል ጌታ ይርዳን። አሜን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «እንግዲህ በምድር ያሉ ብልቶቻችሁን ግደሉ እርሱም ዝሙት፣ ርኩሳት ፍትወት፣ ክፉ ምኞት፣ ጣዖትን ማምለክ የሆነ መጎምጀት ነው» (ቆላ. 3:5)።

ግጥምጥም፡- «በምድር ላይ ኖሮ ምድራዊ እንዳልሆን፣
አዲሱን (ሰጧ ልላበሰ) ሳውልቅ አሮጌውን።

ቆላ. 3:8-9
ኤፌ. 5:3

ሴትን ክጃለሁ!

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «እኔም አልፈርድብሽም፤ ሂጂ፣ ከአሁንም ጀምሮ ደግመሽ ኃጢአት አትሥሪ» (ዮሐ. 8:11):

ሰባኪው፣ «ዛሬ ሕይወታችንን እያቀጨጨ ያለው ምንድን ነው? ለሚለው የብዙዎቻችን ጥያቄ ምላሹን ይገዢ መጥቻለሁ። ይኸውም ለዚህ ያበቃንን ኃጢአት ከሥር ከመሠረቱ መንግሥት በማውጣት መካድ ነው። በሚቀጥለው አዲስ ዓመት እንዲህ እሆናለሁ ወይም አደርጋለሁ ብለን አዲስን ነገር ለእኛና ለቤታችን ተመኝተን አዲሱ ዓመት አርጌ ሆኖ ሲያልቅ ግን ምኞታችን ሁሉ የውኃ ሽታ ሆኖ እንዳምናው ዘንድሮም ሕይወታችን ያው የሆነው ለምንድን ነው? የልምምድ ኃጢአታችንን እስከ መጨረሻው ስላልካድን ነው፣ ወይም ስላላወቅን ነው፣ ወይም ብንክድም ከሀደቱ ክልብ አልነበረምና ተመልሰን በዚያው ኃጢአት ተይዘን ነው። ወገኖች፣ ዛሬ በዕለት ተዕለት ኑሮአችን በጌታ ፊት ስንንዝ «ምንም አይደለም» እያልን የምንሠራቸው ጥቃቅን ኃጢአቶች ሁሉ በጌታ ፊት ጎልተው ሕይወታችንን እያቀጨጨቴ፣ እንደ ምስጥ ውስጥ ውስጡን እየበረቦሩን ይገኛሉና ጥቃቅኑን ቀበሮዎች አጥምደን በመያዝ አላሳድገንና ከጌታ ጋር አላገናኘን ያለውን እንቆ የያዘንን የልምምድ ኃጢአታችንን አሁን ልንክደው ይገባል» ለሚለው መሠረታዊና ግሩም ስብከታቸው የሚከተለውን ምሳሌ ተጠቀሙ።

«ቤተ ክርስቲያኒቱ ባዘጋጀችው ዓመታዊ ታላቅ የወንጌል ስርጭት ኮንፈረንስ ላይ የደገንነት የወንጌል ስብከት ሰባኪው ከሰበክ በኋላ ጥሪ ሲያቀርቡ፣ «ዛሬ ለመጀመሪያ ጊዜ የመጣችሁ ብትኖሩ ከዘላለም የገሃነም እሳት መዳን የሚቻለው ስለ እኛ በሞተው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ነውና አሁን እጸልይላችኋለሁ፣ እየተነሣችሁ ወደ ፊት ኑ» አለ። በዚህ ጊዜ አንድ ሰው በፍጥነት ከመቀመጫቸው ተነሥተው ወደ ሰባኪው መጡ። ሰባኪውም፣ «እኔ የምለውን ከእኔ ቀጥለው በማለት ንስሐ ይግቡ» ብሏቸው እንዲህ እያለ ቀጠለ። «ጌታ ኢየሱስ ሆይ»፣ «ጌታ ኢየሱስ ሆይ»፣ «አንተን አምናለሁ።» «አንተን አምናለሁ።» «ዓለምን ክጃለሁ፣» «ዓለምን ክጃለሁ፣» «ሰይጣንን ክጃለሁ፣» «ሴትን ክጃለሁ፣» በዚህ ጊዜ ሰባኪው «ሰይጣንን ክጃለሁ በሉ ነው ያልኩት እንጂ ሴትን ክጃለሁ አላልኩም» ቢላቸው። «እባክህ ተወኝ፣ በዝሙትዎ ቆላልፋ ከጌታዬ ጋር አላገናኝ ያለችኝን ጠላቴን እኔ አውቃለሁና ጸሎትህን ቀጥል» ብለውት አረፉ።»

አዎ ወገኖቼ፣ ሁሉ ጊዜ ሕይወታችንን እያቀጨጨ አላሳድግ ያለንንና ከጌታችን ጋር ያለንን ኅብረት የሚያሻክርብንን የልምምድ ኃጢአት ማወቅ እንድ ድል ነው። ዛሬ ለዘላለም እንካደው። ውሻ ወደ ትፋቱ እንደሚመለስ ደግመን እንዳናደርገው አምላክ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም:- የልምምድ ኃጢአት ሕይወቴን ጎድቶታል፤

ክጃለሁ ከእንግዲህ አምላኬ አይቶታል።

ሉቃስ 3:7-9
ያዕ. 5:16

ክፍል 5

ሰለ እግዚአብሔር አዳኝነት

ሰይጣንን በቆመጥ

የቃል ጥቅስ:- «እነሆም፣ አባቴ የሰጠውን ተስፋ እኔ እልክላችኋለሁ፤ እናንተ ግን ከላይ ኃይል እስክትሰጡ ድረስ በእየሩሳሌም ከተማ ቆዩ» (ሉቃ. 24:48)።

ሰባኪው፣ «ማንም ሰው ከላይ በሚያገኘው በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ኃይል እንጂ ከታች በሚያገኘው የሥጋ ኃይል ሰይጣንን ሊያሸንፍና በአገልግሎቱ የተሳካለት ሊሆን ፈጽሞ እንደማይችል አገልጋዮች ሁላችን ይህንን ማወቅና ለዚህም መገዛት አለብን። ለዚህ ነው ቃሉ፣ «ማንም ሰው ሲያገለግል እግዚአብሔር በሚሰጠኝ ኃይል ነው ይበል።» (ሉቃስ 17:10) ተብሎ የተጻፈው። ደቀ መዛሙርት ከሰማይ ጌታ በላከላቸው ኃይል ሮጡ፣ ግን አልደከሙም፤ ተፍገመገሙ፤ ግን አልወደቁም፤ ወንጌልን ሰበኩ፤ እስከ ሞት ድረስም የታመኑ ሆኑ። እኛስ ዛሬ የምናገለግለው በሚን ኃይል ነው? በማን እውቀት ነው? መማር፣ ማወቅና የብዙ ዲግሪዎች ባለቤት መሆን ግሩም ነው። ነገር ግን እነዚህን ሁሉ ለእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ኃይል ካላስገዛን ውጤቱ ያማረ አይሆንም። ለእኛ ለክርስቲያኖች ያለን ጠላት በሥጋ ኃይል የሚረታ ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የሚሸነፍ መሆኑን ማወቅ በራሱ ድል ነው።» ለሚለው ስብከታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ።

በከተማው እምብርት ባለው ስቴዲዮም ላይ ታላቁ ኮንፈረንስ መካሄዱን ቀጥሏል። መዘምራት ከዘመሩ በኋላ ሰባኪውም በጌታ ድንቅ ኃይል ስብከታቸውን ሰበኩ። በመጨረሻም የደገንነት ጥሪ ካደረጉ በኋላ ለበሽተኞች ሲጸልዩ በሽተኞች መፈወስ ጀመሩ። አጋንንት ከያሉበት እየጮኹ መውጣት ጀመሩ። ስቴዲዮሙ በቅዱሳንና በርኩሳን ጨኸት ተደባለቀ። በዚህ ጊዜ መድረኩ አካባቢ ለአስተናጋጆች ያስቸገረውን፣ አጋንንት ያደረበትንና የያዙትን ሰዎች ለመማታት የሚወራጫውን አንድ ወጣት በጊዜው የስቴዲዮሙን ጸጥታ ለመጠበቅ ከተሰማሩት ፖሊሶች አንዱ አየውና ተንደርድር ሄዶ በያዘው ቆመጥ ሁለት ጊዜ ሲመታው ሰባኪው አዩና እንዲህ አሉ። <ተው በሥጋ ኃይል ርኩስ መንፈስን ልታስወጣ አትችልም። ሰይጣንም በቆመጥ ልታሸንፈው አትችልምና ወደ እግዚአብሔር መንፈስ አምጣው> ብለው ጸለዩለትና ወጣቱ ነፃ ወጣ።»

አዎ ወገናቼ፣የሥጋ ኃይል የመንፈስን ኃይል ሊቋቋም አይችልምና ወደ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ኃይል እንምጣ እርሱንም ታጥቀን በእኛ ያሉትን ሥጋዊ ቆመጦቻችንን አስወግደን እንድናገለግለው ጌታ ይርዳን።

ግጥምጥም:- የእኔን ኃይል በኃይልህ ጌታ ግዛውና፤

ምርኮን ከጠላቱ ልበዝብዝ ልውጣና።

የሐዋ. 1:8
1ኛ ጴጥ. 5:8

መስተፋቅር በሎሚ

ሰባዚው፣ «እግዚአብሔር ስለ እኛ ይዋጋል። እግዚአብሔር ግን በጦርነቱ አሸናፊ እንዲሆን እኛ በቅድስናና በጽድቅ እርሱንም በመምሰል ልንኖር የግድ ነው። የእግዚአብሔር ኃይል በሰይጣን ኃይል ላይ ጥሶ እንዲወጣ መውጣት መግባታችን እንደ ቃሉ እና እንደ መንፈስ ፈቃድ ሊሆን ይገባል። ይህ ከሆነ ሰይጣን ዲያቢሉስ በእኛ ላይ የሚያሰራው ሴራ ይከሸፋል፣ የለጠጠው ቀስቲም ይሰበራል። እግዚአብሔርም በልጆቹ ሕይወት ላይ ከፍ ብሎ በዚህች ዓለም ላይ ይከብራል።» ለሚለው ሕይወት ለዋጭ ስብከታቸው ይህንን ምሳሌ እንደሚከተለው ተናገሩ፡-

በአንድ የሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ውስጥ የክርስቶስን ሕይወት በሕይወቷ የምትመሰክር ታማኝ ክርስቲያን ልጅ ነበረች። በሥጋም ውብ ነበረችና ብዙ ወንዶች ተማሪዎች ይላቡባታል። ግማሹ ለጊዜው፣ ግማሹ ለዘለቄታ እንደሚወዷት ይገልጽላታል። እርሷ ግን ሁሉንም በቀና መንፈስ እንዲህ ዓይነት ዓላማ ለጊዜው እንደሌላትና ትምህርቷን ብቻ መማር እንደምትፈልግ ትገልጽላቸው ነበር። አንድ በግቢው በመጥፎ ባሕሪው የሚታወቅ ወጠምሽ ተማሪ ግን ጠንቋይ ቤት ሄዶ መስተፋቅር በሎሚ አስደግሞ አመጣና በጓደኛዋ በኩል ላከላት። ለጓደኛዋም እንዲህ ብሎ አስጠነቀቃት፡ «እነዚህ ሁለት ሎሚዎች ላንቺና ለጓደኛሽ ናቸው። እንደነገርኩሽ ይኸኛው ምልክት ያለበት ሎሚ መስተፋቅር የተደገመበት የእርሷ ሎሚ ነው። ይኸኛው ምንም ምልክት የሌለው ደግሞ ያንቺ ነው። አደራ ተሳስተሽ የእርሷን እንዳትበይና ጉድ እንዳትሠራሽ።» ይላትና ይሰጣታል። እርሷም እሺ ትልና በእረፍት ሰዓት ለጓደኛዋ ሎሚ እንደገዛችላት ትነግራትና ትሰጣታለች። ይህችም አማኝ ልጅ ስላደረገችላት በጎ ነገር ጓደኛዋን እያመሰገነች በእጇ ሎሚውን ሳትመጠው ይዛው ላለ ከእርሷ ጋር ሁልጊዜ ለመቀለድ የሚፈልግ አንድ ሌላ ተማሪ ከእጇ ላይ መንትፎ ይዞ ይርጣል። በዚህ ጊዜ ያቺ ጓደኛዋ ምሥጢሩን ስለምታውቅ እየተከተለች መጫካ ጀመረች፣ ሽረ መልስ፣ ተው እንዳትመጠው፣ አለበት፣ አለበት፣ እያለች።» ልጇ ግን ያለችውን ሳያስተውል፣» ይኑርበት፣ ይኑርበት» እያለ ሎሚውን መርጦ ጨረሰው።

አዎ፣ እግዚአብሔር በየዋህ ልጆቹ ላይና ያለ ነውርና ነቀፋ በቅድስና በሚመላለሱ ልጆቹ ላይ ሰይጣን የደገሰውን ድግስ እንዲህ አድርጎ ያከሸፋል። ዛሬም በአንተ ሕይወት ሰይጣን ብዙ ነገር ያደርጋል። ግን በበጎ ደምና በመልካም የሕይወት ምስክርነት ድል እንድትነሣው ጌታ ይርዳህ፡ አሜን የቃል ጥናት ጥቅስ፡ «በያዕቆብ ላይ አስማት የለም፣

በእስራኤልም ላይ ምዋርት የለም» (ዘጉል. 23:23)

ግጥምጥም፡- ጌታን እያከበርኩ እኔ ስመላለስ፣

እርሱ ያከሸፈዋል የጠላቴን ድግስ።

መዝ. 124:6
ዘጉል. 23:21

አጋንንቱና ሥራ አስኪያጁ

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «ሁልጊዜ በጌታ ደስ ይበላችሁ! ደግሜ እላለሁ! ደስ ይበላችሁ...» (ፊልጵ. 4:4)

መምህሩ ለመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎቻቸው ወደ ዕለቱ ትምህርት ከመሄዳችን በፊት አንድ ቃል ላካፍላችሁ ብለው ፊልጵ. 4:4 አንብበው እንዲህ አሉ:-

«ጌታን በማመናችሁና በመከተላችሁ የተነሣ በሰዎች የተናቃችሁና ስፍራ የማይሰጣችሁ ከሆነ፣ በጌታ ደስ ይበላችሁ። ምክንያቱም በጌታ የከበራችሁ በሰይጣን ደግሞ የተፈራችሁ ናችሁና። አንድ ምሳሌ ልንገራችሁ። አማኝ ከመሆኑ የተነሣ በመሥሪያ ቤቱ ስፍራ የማይሰጠው፣ ከጨለማው ሥራ ጋር ባለመተባበሩ ጓደኞቹ የሚያገልጡት፣ ነገር ግን በእግዚአብሔርና በሥራው ዘንድ ታማኝ የሆነ አንድ መሥሪያ ቤት ውስጥ የሚሠራ ሰው ነበረ። ሁልጊዜ በሰዎች ዘንድ የከበራታ ቦታ አልነበረውም፣ በጌታ ዘንድ ግን ነበረው። አንድ ቀን እግዚአብሔር ይህን ባሪያውን አሰበ። ስሙንም ድንገት በሥራ ገበታው ላይ እያለ ይጥለዋል፣ አረፋም ይደፍቃል። የሥራ ባልደረቦቹ ተደናግጠው ይሸከሙና እየተሯሯጡ ወደ ሥራ አስኪያጁ ቢሮ ይዘውት ይመጣሉ። ሥራ አስኪያጁም ተደናግጠው ከመቀመጫቸው እየተነሡ፣ «ምንድን ነው? ምንድን ነው? ወደ እኔ ይዛችሁ የምትመጡት» ይሏቸዋል። ሰዎቹም፣ «ይህን ሰው አጋንንት ጥሉት ነው፤ አንድ መላ ይበሉ» ይሏቸዋል። ሥራ አስኪያጁም እየተርበተቱና የሰውየው አጋንንት ወደ እርሳቸው የሚዛመት እየመሰላቸው ቀጭን ትእዛዝ ሰጡ። «ይህንን ሰው እዛ መጋዘኑ ጋ ወዳለው ጴጌን ይዛችሁ ሂዱ። እርሱ ጋ ነው ለዚህ ችግር መፍትሔና መድኃኒት ያለው እንጂ፣ እኔ ጋ ምንም የለም» ብለው መለሱ። ሰውየውንም እዛ ወሰዱትና አማኝ ጸልዮሉት ተፈወሰ። እናንተ ጋ መፍትሔ አለና በጌታ ደስ ይበላችሁ። እናንተ ጋ ለበሽተኞች መድኃኒት፣ ለተራቡት ጥጋብ፣ ለተጠሙት እርካታ አለና በጌታ ደስ ይበላችሁ። ዛሬ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድና እንደ ቃሉ በመሄዳችሁ ምክንያት በሰዎች የተናቃችሁ፣ ስፍራ የሌላችሁ ትሆኑ ይሆን? የምስራች በእግዚአብሔር ዘንድ የከበራችሁ ናችሁና ደስ ይበላችሁ...» መምህሩ የህንን ካሉ በጎላ ትምህርታቸውን ማስተማር ቀጠሉ።

አም፣ ወገኔ ሆይ፣ ዛሬ በምን ሁኔታ ላይ ትገኝ ይሆን? ከላይ እንደተጠቀሰው አማኝ በሰዎች የተናቅህ ሆነህ ቢሆን፤ በጌታ የከበርህ ነህና ደስ ይበልህ! በሰዎች ስፍራ የሌለህ ቢሆን፤ በጌታ ስፍራ አለህና ደስ ይበልህ! ክርስቶስ ከሌላቸው የዓለም ታላላቆች የማይገኝ ታላቅ ነገር በእኛ አለና ደስ ይበላን። ይህንንም አስተውሉን እንድናልፍ ጌታ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም:- የልጅነት ሥልጣን ተሰጥቶሃልና፣ ሮሜ 8:28፤ 2ኛ ነገ. 6:16
ተጠቀም በሰሙ የክርስቶስ ባሪያ። ዘፍጥ. 39:9

ጥቁር አባቡሌ

ለባኪው በክፍላቸው ተራ ቆመው ስለ እምነት እንዲህ እያሉ ያስተምራሉ:-

«ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማለኝት አይቻልም (ዕብ. 11:6):: በዚህ ምድር ላይ ስንኖር ብዙ የምንታመንባቸው ነገሮች ይኖራሉ:: ነገር ግን ከእግዚአብሔር ውጭ ከሆኑ እርሱን ደስ ሊያለኝት አይችሉም:: አንዳንድ ሰዎች በሰይጣን ያምናሉ፤ ሌሎች በገንዘባቸው ይታመናሉ፤ ሌሎች ደግሞ በጠንቋይ፤ ሌሎች ደግሞ በሌላ በሌላ:: ይህ ሁሉ ለሕይወታችን ፋይዳ የለውም:: ሲጠሩት የሚሰማውንና የሚረዳውን፤ ከዘላለም ሥቃይና ሞት የሚያድነውን፤ በሰይጣንና በመንግሥቱ ላይ በድል ተጫምተን እንድንኖር በሚያደርገው በእግዚአብሔር ብቻ ታመኑ:: እርሱ ደግሞ ለታመኑበት ታማኝ ነው:: ማንንም አይንቅም::» ስብከታቸውን በትጋት ለሚሰማቸው ጉባኤ ለማስጨበጥ የሚከተለውን ምሳሌ ተጠቀሙ::

በሕፃናት የሰንበት የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ላይ ከጓደኞቹ ጋር እየተገኘ የሚማር አንድ ትንሽ ልጅ ነበረ:: ምንም እንኳን ቤተሰቦቹ ከእግዚአብሔር ይልቅ ለሰይጣን እያደሩ ቢቃወሙትም፤ እርሱ ግን መማሩን ቀጠለ:: ታዲያ ገና ከልጅነቱ እግዚአብሔር ልቦናውንና አእምሮውን ከፍቶለታልና በመንፈሳዊነቱ እያደገ ሄደ:: ቤተሰቦቹ እንዳይጸልይ በቤት ስለከለከሉት በትልቁ ቁምሳጥን ውስጥ እየተደበቀ ቁምሳጥን ሳያግደው ለሚሰማው አባቱ መጸለይ ጀመረ:: አባቱ ለወትሯቸው ጠንቋይ ቤት መሄድ ይወዳሉ:: ነገር ግን ከዚህ ልጅ ጸሎት ወዲህ አጋንንቱ እንዳይሠራ ታግዷል:: እንደተለመደው አንድ ቀን ጠንቋይ ቤት ለማስጠንቀል ሄደው አባቱ በጠንቋይ አገልጋዩ በኩል ጥቁር አባቡሌ የሚለዩ ጊዜያዊ ስም ተሰጥቷቸው ወደ ጠንቋዩ መጋረጃ በተራቸው ተጠርተው በቀረቡ ጊዜ ጠንቋዩ በጩኸት ድምፅ፣ «ጥቁር አባቡሌ መጀመሪያ በቤትህ ያለውን እሳት አጥፍተህ ናና እፈውስሃለሁ::» አላቸው:: በዚህ ጊዜ ቤት ሄደው ሚስታቸውን እሳት ቢጠይቁ ከምድጃው እሳት በስተቀር ሌላ የለም:: እርሱን በሁለት እንስራ ውኃ ቸልሰው አጠፉና ሄዱ:: በዚህ መሃል ሚስት ቅዳሜ ጠዋት ገበያ ልትሄድ ገንዘብ ልታወጣ ቁምሳጥኑን ስትከፍት ማሙሽ ኩርትም ብሎ ይጸልያል:: ደነገጠችና፣ «ልጄ አንተ ነህ ለዚያ ጠንቋይ እሳት ሆነህ የምታስጨንቀው:: ነገሩ እንዲህማ ከሆነ ና ሳሉን ቤት

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «ለእናንተ የማስባትን አሳብ እኔ አውቃለሁ፤ ፍጻሜና ተስፋ እሰጣችሁ ዘንድ የሰላም አሳብ ነው እንጂ የክፉ ነገር አይደለም።» (ኤር. 29:11)

ሰባኪው፡ ፈታኙን እምቢ ስለማለት ሲያስተምሩ እንዲህ አሉ፡ «መቼም በሕይወታችን የክፉ ክፉ ብለን የምንለው አሳቢና ተቆርቋሪ የመሰለ ጎጂ ጠላት ሲኖረን ነው። ለእኛ ለክርስቲያኖችም አሳቢ የመሰለው ጎጂ ጠላታችን ሰይጣን ነው። ሰይጣን ዛሬ ብዙ እኛን የማጥቂያ መንገዶች ዘርግቷል። ከእነዚህም ውስጥ አንደኛው አሳቢ መስሎ መቅረቡ ነው። ወደ ጌታችን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ፈተናውን ያቀረበው እንዲህ ብሎ ነው፡ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ፤ እነዚህን ድንጋዮች ወደ እንጀራ ለውጠህ ብላ! (ማቴ. 4:3) እዚህ ጋ ሰይጣን አሳቢ፤ ተቆርቋሪና አዛኝ መስሎ ነው የቀረበው። ዛሬም «የእግዚአብሔር ልጅ ሆነሽ እንዴት እስካሁን አላገባሽም? ሰው በ18 ዓመቱ ያገባል፤ አንቺ ግን ይኸውና ሁለት አሥራ ስምንት ደፍነሻል። ለምን ያንን ዓለማዊ ሰው አታገቢም። ወደ ጌታ ታመጪዋለሽ፤ ብቻሽን ከመሆን ይሻልሻል፤ ይህንን ዓለም ብቻሽን አትገፈውም» ብሎ አሳቢ ሆኖ መርዙን በማር ቀብቶ ያመጣል። ለአንዳንዶች ደግሞ፤ ለምን ጉቦ አትበላም። ከእንተ በኋላ የተቀጠሩ ይኸው በዓመታቸው ፎቅና ምድር ቤት ሲሠሩ፤ አንተ ይኸው አሥር ዓመትህ እስካሁንም ለምድር ቤቱ ተቸግረህ ነው ያለኸው» ይለዋል። በዚህ ሁሉ፤ «እግዚአብሔር ይገሥጽህ፤ አምላኬ ለእኔ በጽድቅና በትክክለኛው መንገድ የሚያዘጋጅልኝ ይሻለኛልና አልፈልግም።» ብላችሁ ፈታኙን ተቃወሙ።» ለዚህ ግሩምና መሠረታዊ ትምህርታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ።

አንድ ወጣት ክርስቲያን በአንዲት ኮረዳ ላይ የሰፈረውን አጋንንት በጌታ ስምና ሥልጣን ለማስወጣት በማሰብ፤ «በኢየሱስ ስም ልቀቃት» እያለ መጸለይ ጀመረ። ልጅቷ ሲያዩዋት በሥጋ በጣም ቆንጆ ልጅ ነበረችና ሰይጣን ይህንን ተጠቅሞ የዚህን ወጣት አእምሮ ለመለወጥ አሰበ። ክርስቲያኑም ልጅ እየገሠጸ መጸለዩን ቀጠለ፤ «በኢየሱስ ስም ውጣ፤ በኢየሱስ ስም ውጣ።» እያለ መጸለዩን ቀጠለ። በዚህ ጊዜ በልጅቷ ውስጥ ያለው አጋንንት እምቢ አልወጣም» አለ። «ለምን?» ቢለው፤ «እኔን ውጣ ውጣ የምትለኝ፤ እኔ ከወጣሁ በኋላ አንተ

እርሷን ልታገባት ነው አይደል?» አለው። በዚህ ጊዜ የሚጻልየው ወጣት ልጅ፣ «ሰይጣን እግዚአብሔር ይገሥጽህ፣ ሰው ያለሰበውን ታሳሰባለህ» ብሎት አረፈው።

አዎ፣ ሰይጣን ክፉ ነው። ሰው ያላሰበውን አሳቢ መስሎ ግብዣ በማቅረብ ይፈትነናል እና ፈታኙን እምቢ እንበል። ጌታችን ሰይጣን ያቀረበለትን ሦስት ፈተና ሦስት ለዜሮ በመሸኘት አሸንፎታልና እኛም የእርሱን ምሳሌ እንከተል እንጂ ሦስት እኩል መውጣት የለብንም። እግዚአብሔር ስለ እኛ ያስባልና ፈታኙ የሚያስብልንን እምቢ እንበል። ግጥምጥም፡- ባፋ ማር ጠብ ይላል ውስጡ ግን እሬት ነው፤

ፈታኙን እምቢ በል መጨረሻው ሞት ነው።

ምሳሌ 16:8
ማቴ. 4:1-11

ኑር ያልኩት ይኖራል!

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «በተቀበሉት ሁሉ ግን፣ በስሙ ለሚያምኑት ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው።» (ዮሐ. 1:12)

ሰባዚው ለእግዚአብሔር ልጆች ስለ ተሰጠው የልጅነት ሥልጣን ሲያስተምሩ እንዲህ አሉ:- «በዚህ የተሰበሰቡን ሁላችን እግዚአብሔርን የተቀበልንና በስሙም ያመንን ከሆነ፣ የልጅነት ሥልጣን ተሰጥቶናል። ይህም ሥልጣን በሁለት ይከፈላል። አንደኛው፣ የእግዚአብሔር ልጆች ሆነናል። ቀድሞ የሰይጣን/የቁጣ/ ልጆች ነበርን፣ አሁን ግን የእግዚአብሔር ልጆች ሆነናል፤ የመንግሥቱም ወራሾች ነን። ሁለተኛው፣ በክፉው የመናፍስት ሥራ ላይ ሥልጣን ተሰጥቶናል። በዚህ ዓለም ስንኖር ይኸኛውን ሥልጣን ልንጠቀምበት መቻል አለብን። መንግሥተ ሰማይ ይህ ሥልጣን አይሠራምና። ሰይጣን ምንም ያህል ማስፈራራቱ ብዙና ትልቅ ቢሆንም፣ እግዚአብሔር ግን ከእግራችን ሥር እንድንቀጠቅጠው የልጅነት ሥልጣንን ሰጥቶናልና በእምነት ተነሥተን እንጠቀምበት።» ይህንንም መሠረታዊ የክርስትና ትምህርት ግልጽ ለማድረግ ይህንን ምሳሌ ተናገሩ።

በአንድ ከተማ ውስጥ የሚኖር አንድ አስፈሪ ጠንቋይ ነበረ። እርሱም፣ «እኔ የበላይ ነኝ፣ ኑር ያልኩት ይኖራል። ሙት ያልኩት ይሞታልና። ለእኔ ተዘኑ» እያለ ሕዝቡን በማስፈራራት ይገዛል። ታዲያ ወደዚያ ከተማ የልጅነት ሥልጣኑን ብቻ ይዞ አንድ ወንጌላዊ ገባና ወንጌልን መናገር ሲጀምር፣ ብዙ ሰዎች ከአጋንንት እሥራት እየተፈቱ ወደ ጌታ መምጣት ጀመሩ። ይህም ወራ ለጠንቋዩ ደረሰው። «አንድ ልዩ ኃይል ያለው ሰው ወደዚህኛ ከተማ ገብቷል። የኢየሱስንም ስም ሲጠራ ሰይጣን ያለበት ሰው ይወድቃል፣ አጋንንቱም ይጮሁና ይወጣል።» አሉት። ይህም ጠንቋይ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ወንጌላዊው በሄይበት ላለመሄድ ወሰነና ሲሸሽ ቆየ። ነገር ግን አንድ ቀን ቤተሰቡን ጠራና፣ «በተከበርኩበት አገር እስከ መቼ እየሸሸሁ አኖራለሁ። ሂዱና ወንጌላዊውን ጥሩትና ይለይልን። ግን መጀመሪያ ምናልባት ሰይጣን ይዞኝ ከወደቅሁ እንዳልጎዳ ጅባ አንጥፋልኝ» ብሎ እዘዘና ወንጌላዊው ተጠራ። ወንጌላዊውም ገና ከቤቱ በራፍ ሲደርስ ጠንቋዩ ጮኸና በታላቅ ድምፅ እንደፈራው ጅባው ላይ ተዘረጋ። በዚህ ጊዜም ወንጌላዊው በተሰጠው የልጅነት ሥልጣን ተጠቅሞ በኢየሱስ ስም በመጸለይ ከሰይጣን እስራት የከተማዋን ጠንቋይ ነፃ አወጣው።

አዎ፣ በእኛ ላይ ያለው በእነርሱ ላይ ካለው ይበልጣልና፣ የተሰጠንን የልጅነት ሥልጣን በክፉው ሥራ ላይ እንጠቀምበት። ወደ እውነተኛውም ብርሃን እንዳይመጡ የሰዎችን አእምሮ ያሳወረውን ሰይጣንን በኢየሱስ ስም አስወግደን፣ ሰዎችን ለክርስቶስ እንድንማርክ ጌታ ይርዳን። አሜን።

ጥቅስ:- «አባ አባት ብለን የምንጮሀበትን የልጅነትን መንፈስ ተቀበላችሁ።»

ግጥምጥም:- በሥልጣን ላይ ሥልጣን ተሰጥቶናልና፣
በእምላኬም ስም ልዝመት ዛሬም እንደገና።

የሐዋ. 16:16-18

«በሕግ አምላክ!»

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «እንግዲህ ለእግዚአብሔር ተገዙ ዲያብሎስን ግን ተቃወሙ...» (ያዕቆብ 4:7):

ሰባዚው፣ «በዚህ ዘመን ያለን ክርስቲያኖች እንዳንድ እንደ ቃሉ ያልሆኑትን ነገሮቻችንን ማስተካከል ስላለብን በእነርሱ ላይ ትምህርት እስጣለሁ። ይኸውም ለምሳሌ፣ እግዚአብሔርን ለማምለክ በምንሰበሰብበት ጊዜ ሰይጣንም አብርን ተቀምጦ ወይም አዚምን ረጭቶ ምንም ሳይሆን ይወጣል። የእግዚአብሔር ቃል የሚለው፣ <እንግዲህ ለእግዚአብሔር ተገዙ ዲያብሎስን ግን ተቃወሙ ከእናንተም ይሸሻል፤ ወደ እግዚአብሔር ቅረቡ ወደ እናንተም ይቀርባል> ነው። ይህ የቃሉ እውነት በእኛ የማይፈጸመው ታዲያ ለምንድን ነው? ለእግዚአብሔር በሙሉ ገይላችን ከመገዛት ይልቅ ዐመፀኞች ስለሆንን ነው። ወደ እግዚአብሔር በመቅረብ ፈንታ በኃጢአታችን ምክንያት ከእግዚአብሔር ስለ ራቅን ነው። ከእግዚአብሔር ደግሞ ከራቅን ሰይጣን ወደ እኛ ይቀርባልና ከእግዚአብሔር አንራቅ። ለእግዚአብሔር ካልተገዛን ሰይጣን ለእኛ አይገዛምና ለእግዚአብሔር እንገዛ» ለሚለው ስብከታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ።

«በአጋንንት ገይል ቤተሰቡንና አካባቢውን ስላወከ በሰንሰለት ቤቱ ከታሰረ ሰንበት ብሏል። እዚያው ሰፈር የሚኖር አንድ አማኝ አንድ ቀን በቤተ ክርስቲያኑ የተካሄደውን ኮንፈረንስ ተካፍሎ በተነቃቃ መንፈስ መጣና በሰይጣን ወደ ተያዘው ሰው ቤት ሄዶ፣ «ዛሬ እጸልይለታለሁና ወደ ታሠረበት ክፍል አስገቡኝ» አለ። ቤተሰቦቹም፣ «ተው እባክህ ብዙ ሰዎች መጥተው ጸልዩው አልወጣምና ላንተም ሊወጣ አይችልም፣ ይቅርብህ» ቢሉት እንደ አለ። ወደ ክፍሉም ገባ። «ሰንሰለቱን ፍቱትና ሁሉም ሰው ይውጣ» አለ። ሁሉም ሰው ወጣ። አጋንንቱም የሰፈረበት ወጣት ፈርጠም ያለ ነበርና ማጅራቱን ያዘና እግሩ ሥር አስገብቶ ሁለት ጊዜ በክርኑ ሲነርተው «ኦ ኦ» ብሎ አንቧረቀ። ሰዎቹ ገቡ፣ ሦስተኛ ሊደግመው ሲል <በሕግ አምላክ> ብሎ ጮኸ።»

የእግዚአብሔር ሕዝብ ሆይ፣ ሰዎችን ከሰይጣን እስራት ነፃ የምናወጣው ለእግዚአብሔር በመገዛትና ወደ እርሱ በመቅረብ እንጂ፣ ይህንን ሳናደርግ በኮንፈረንስ ተነቃቅተን በመምጣት ብቻ አይደለም። ዛሬ አማኞች ሁላችን እግዚአብሔርን በመፍራትና የቅድስና ኑሮ በመኖር ብንመላለስ ከፊታችን ምንም ኃይል አይቆምም። የጻድቅ ሰው ጸሎት በሥራዋ እጅግ ገይል ታደርጋለችና።» ለእግዚአብሔር የማይታዘዙትን ለመገዛት፣ ከእግዚአብሔር የራቁትን ለማቅረብ ዛሬ ዲያብሎስ እያገሳ በዙሪያችን ይዞራል። ሰይጣን መንፈስ ነው። መንፈስን መምታት (መቃወም) የሚቻለው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ነውና ሥጋዊነታችንን ትተን በጌታ መንፈስ የተሞላን እንድንሆን ጌታ ይርዳን። አሜን!

ግጥምጥም:- ሰይጣን ሕግ የለውም በሕግ አምላክ አትበል፣ 1ኛ ጴጥ. 5:8፣ 9
ወደ አምላክ ቀርቦ መንፈሱን ተቀበል። የሐ. 9:31

የመቃብር አፈር

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «በእርሱ የሚያምን ሁሉ አያፍርም።» (ሮሜ 10:11)

ሰባኪው: «በሰማይም ሆነ በምድር ለማዳንም ሆነ ለመግደል ሙሉ ሥልጣን ያለው እግዚአብሔር ብቻ ነው። ሥጋንም ነፍስንም ሊያድን ወይም ሊያጠፋ የሚችል ባለሥልጣን ጌታ ብቻ ነው። ይህንን ካለመረዳት ዛሬ ሰዎች ለነፍሳቸውም ሆነ ለሥጋቸው ፈውስንና ደስታን ፍለጋ ከእግዚአብሔር ውጪ ሲጓዙ ይታያሉ። አንዳንድ ለጠንቋይ፣ አንዳንድ ለአድባር፣ ሌላውም ለዛፍ ሲያጥንና ሲሰግድ ይታያል። ይህ ሁሉ የእግዚአብሔር ፈቃድና እጅ የሌለበት መንገድ ነውና ተመለሱ። ከድህነት የሚያወጣ ጌታ እንጂ ሰባኪ አይደለም። ከጭንቀት የሚያሳርፍ ጌታ እንጂ መናፍስት ጠሪ አይደለም። ከጋጠኤት የሚያድን ጌታ እንጂ የእኛ ሥራ አይደለም። ከሞት የሚያድን ጌታ ኢየሱስ እንጂ ጠንቋይ አይደለም።» ለሚለው መሠረታዊ የክርስትና ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ ተናገሩ:-

ክፍለ ሀገር ለአገልግሎት ሄጄ የተቀበለኝ ወንጌላዊ ቤት ሄጄ ሁለት እንቶችን እስተዋወቁኝ። «ይህችኛዋ ባለቤቱ ነች። ይህችኛዋ ደግሞ ጌታ የሰጠኝ እንጅ ናት» አለኝ። «ጌታ የሰጠኝ እንጅ ስትል ምን ማለትህ ነው ስለው? ታሪኩን አጫውትሃለሁ ብሎ ጥቂት ካረፍኩ በኋላ ያጫወተኝን ልንገራችሁ። ወደ ጌታ ከመምጣታቸው በፊት ከእንጅ ጋር አብረው እየኖሩ ሳለ እርሷ በጠና ትታመማለች። እርሷን ለማዳን ያልሄደበት የለም፣ መፍትሔ ግን ጠፋ። አልጋዋ ላይ ተኝታ እስከማትታይ ደረሰች። በመጨረሻም ላይ የሄደበት ጠንቋይ ወደ ጌታ እንዲመጣ ምክንያት የሚሆነውን ነገር ሳያውቅ አዘዘው። «እንትህ የምትድነው ለሦስት ቀን ገጣባ አህያ ላይ እያስቀመጥክ፣ ለሰባት ቀን የመቃብር አፈር ጠዋት ጠዋት እያጠጣህ፣ የጅብ ቆዳ አንገቷ ላይ ስታስርላት ነው።» አለው። እንጅን ለማዳን የታዘዘውን አደረገ። እርሷ ግን ለውጥ አላመጣችም። አንድ ቀን ተስፋ ቆርጦ እንቅልፍ አጥቶ ፍጥጥ ብሎ አደረ። በሰፈራቸው መሃል ካለው ጸሎት ቤት ፕሮግራም መሪው የሚናገረው አንዳንድ ቃላት በድምፅ ማጉያው እያመለጠ ጆሮው ይገባል። ከዚህም ውስጥ እንዲህ የሚለውን ሰማ:- «ማዳን የእግዚአብሔር ነው!» ብድግ አለ። አዎ፣ ማዳን የጠንቋይ ሳይሆን

የእግዚአብሔር ነውና እነዚህ ጴጥሎዎች ጋር ሄጄ ልሞክር ብሎ እጎቱን ተሸክሞ አመጣት :: በእርግጥም ማዳን የእርሱ የሆነ ባለሥልጣን ጌታ እጎቱን ፈወሳት:: ዛሬ እርሱ የቤተ ክርስቲያኒቱ ወንጌላዊ፣ እርሷ ደግሞ በመዘምራን ቡድን ውስጥ ገብታ አምሳኪን ታገለግላለች:: ያለ አባትና እናት ያሳደጋቸውን ጌታ ሥራ ሲናገር እንባ በጉንጮቹ ይወርድ ነበር::

አዎ፣ ወገኖች፣ በእርግጥም ማዳን የእግዚአብሔር ነው:: ነፍሳችንንም ሥጋችንንም ከጊዜው ጥፋትና ከገሃነም አሳት ሊያድን የሚችል እግዚአብሔር ነውና በእርሱ ላይ ብቻ እንታመን:: እግዚአብሔር አንድምታ የሌለው ብቸኛ አዳኝ ነው:: በዚህ ምድር መቶ አጥፍ ማኖር በላይ የዘላለም ሕይወትን መስጠት የሚችል በቀራጊዮ መስቀል ደሙን ያፈሰሰው ክርስቶስ ብቻ ነውና ከዛሬ ጀምሮ ሙሉ ሕይወታችንን ለእርሱ ሰጥተን ከዘላለም ሞት እንድናመልጥ ጌታ ይርዳን::

ግጥምጥም:- ሊገድልና ሊያድን ሙሉ ሥልጣን ያለው፣

ሊረዳህ የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው::

ሮሜ 10:9
የሐዋ.ሥራ 4:12

ድንግል ማርያም

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «እናንተ ደካሞች ሽክማችሁ የከበደ ሁሉ፣ ወደ እኔ ኑ፣ እኔም አላርፋችኋለሁ። ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ። ከእኔም ተማሩ፣ እኔ የዋህ በልቤም ትሑት ነኝና፣ ለነፍሳችሁም እረፍት ታገኛላችሁ፤ ቀንበሬ ልዝብ ሽክሜም ቀሊል ነውና።» (ማቴ. 11:28-30)

ሰባኪው፣ «በዚህ ዓለም የምንኖር ብዙ የሚከብዱ ሽክማች ያለብን ሰዎች ነን። ከሁሉም ከሁሉም በጣም የሚከብደው ሽክም ደግሞ የኃጢአት ሽክም ነው። እግዚአብሔር በምሕረቱ ባለጠጋ ስለሆነ፣ ይህንን የኃጢአት ሽክም በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል እንድናራግፈው አደረገልን። ቃሉ እንደሚል ከኃጢአት ሽክም ወጥተን ከገሃም እሳት የምንድነው ከድንግል ማርያም የተወለደውን ልጁን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ስናምን ብቻ ነው። ከእርሱ ሌላ አዳኝ በሰማይም ሆነ በምድር የለምና፣ በእርሱ እመኑ፤ ከዘላለም ሞትም ትድናላችሁ፤ የከበደው ሽክማችሁም ይቃላል። ለነፍሳችሁም እረፍት፣ ለሥጋችሁም ፈውስ ታገኛላችሁ።» ለሚለው የአምላካዊ ቃል ትምህርታቸው የሚከተለውን ምሳሌ እንዲህ ሲሉ ተናገሩ:-

አንድ ሰው በቤቱ ሊደግሰው ስላለው ትልቅ ድግስ የሚያስፈልገውን የገብስ እህል ሽምቶ ለድግሱ እየተዘጋጀ እያለ የሸመተው የገብስ እህል መጠጡን በሙሉ መሸፈን እንደማይችል ተረድቶ እየተጨነቀ ሳለ፣ ይህንን ጭንቀቱን በቅርቡ ሊያቃልል የሚችል ሁኔታ ተፈጠረለት። ይኸውም በሰፈሩ ውስጥ የሚሸጥ ገብስ ተሸክሞ፣ «ገብስ፣ ገብስ፣ ገብስ» እያለ የሚጮኽ ሰውን ሰማ። ወጥቶም ወደ ቤቱ ጠራውና የተሸከመውን ገብሱን በሙሉ መግዛት እንደሚፈልግ ገለጸለት። ገብስ ሻጭም፣ «እግዚአብሔር ረዳኝ፣ ከመሸከምና ከመዞርም አላረፈኝ» ብሎ አሺ እንደማለት በተቃራኒው እንዲህ ሲል መለሰለት። «ጌታዬ፣ ሁሉንም ገብስማ አልሸጥልዎትም። ምክንያቱም ሁሉንም ገብስ ለእርስዎ ሸጭ እኔ ምን ተሸክሜ ልዞር ነው።»

አዎ፣ በእኛም በሰው ልጆች ሕይወት ይህ ዓይነት ሁኔታ ይታያል። እግዚአብሔር፣ «እናንተ ደካሞች ሽክማችሁ የከበደ ወደ እኔ ኑና እረፉ» ሲል፣ የየራሳችንን ምክንያት በመስጠት እንደ ሽክሜን እራሴ አሸከማለሁ እንላለን። ምናልባት ብሉልን ወደ ጌታ ከመጣንም ሁሉንም ሳይሆን ግማሹን ሽክም ለእኛ እናስቀራለን። ዛሬ ጌታ እንዲህ ይላል፣ «ሙሉ ሰሙሉ በእኔ ብቻ በማመን ሁሉንም ሽክማችሁን በእኔ ላይ ጣሉና እረፉ።» ቃሉን ሰምተን እንድንታዘዝ አምላክ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም:- ሽክሜን ለሚሸከም ለጌታ ሰጥቼ፣ ቀና ብዬ ሄድኩኝ ከእሥር ተፈትቼ።

ዮሐ. 10:9
የሐቆ. 3:6-9

እግዚአብሔርን የሚያስደስት ሕይወትና አገልግሎት

ምላጭ አበጠ በምን ይበጣ!

የቃል ጥናት ጥቅስ: - «በልባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሱ።» (ሮሜ 12:13)

ሰባኪው፣ «እግዚአብሔርም ሆነ ለእኛ ትልቁ ቁም ነገር በእርሱ ፊት ከልባችን ተለውጠን እርሱን መከተላችንና ማምለካችን እንጂ ብዙ ዓመት ያለ ለውጥ በቤቱ መቆየታችን አይደለም። ዛሬ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብጥብጥ፣ መከፋፈል፣ መገፋፋትና መቆሳሰል ያለው ለምንድን ነው? ብንል ያልተለወጠን ሰዎች ስለሆንን ነው። 'ልጄ ሆይ፣ ልብህን ስጠኝ' ላለው ጌታ ልባችንን ስላልሰጠን ነው። ምን አልባት ልንሰብክ፣ ልንዘምር፣ የተለያዩ አገልግሎቶች በቤቱ ልንሰጥ እንችላለን። ነገር ግን እግዚአብሔር ልባችንን ሲመለከተው ከልቡ ጋር ካልሆነ 'እንደ ልቡ ነው' ነው የሚለን እንጂ 'እንደ ልቤ ነው' አይልምና እንመለስ። አንዳንድ ጊዜ ነገራችን የተገላበጠሽ ይሆናል። ይኸውም ልባችንን ሰጥተንና ተለውጠን መከተልና ማገልገል ሲገባን ልባችንን ራሳችን ይዘን የልባችንን ለምን ጌታ አላደረገልንም ብለን እናኩርፋለን፤ ምላጭ አበጠ በምን ይበጣ! እንደተባለው እንሆናለን። ስለዚህ ትልቁ ነገር ከልብ ተለውጠን ጌታን መከተላችን ዓለምን መናቃችን ነው እንጂ ብዙ ዘመን በእግዚአብሔር ቤት ያለ ለውጥ መቆየታችን አይደለምና ዛሬውኑ እንለወጥ።» ለሚለው ስብከታቸው ቀጣዩን ምላሌ እንደዚህ ሲሉ ተናገሩ።

በአንድ የጨዋታ ሜዳ ላይ የሰርከስ ጨዋታ ይካሄድ ነበር። ሲያዩት የሚያስፈራራ ዓይነት ጭምብል /ማስክ/ ሰውነታቸውን ሙሉ ለብሰው ትልቅ ክንፍ ዓይነት በጉናቸው አድርገው በመድረኩ ላይ ከወዲያ ወዲህ እየሮጡ በአስገራሚ ሁኔታ እየተገለበጡ ያሳያሉ። ትርኢቱ ሳያልቅ ድንገት በረዶ የቀላቀለ ኃይለኛ ዝናብ ይመጣና ጨዋታውን ያቋርጠዋል። በዚህ ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ ለመጠለል በየፊናው ይበተናል። ሰርከስ ለማሳየት አስፈሪ ልብስ ከለበሰው ሰው አንዱ ለመጠለል ወደ መንደር ሲሮጥ ቀኑ ሰንበት ነበርና ሰዎች እያመለኩ ያሉበት ቤተ ክርስቲያን እየሮጠ ዘው ብሎ ይገባል። እዚያም ያሉት ሰዎች ምን መጣብን በማለት በተገኘው ቀዳዳ ሁሉ በመውጣት ይሸሻሉ። በዚህ ጊዜ ለማምለጥ አቅም አጥተው ወደ ቆሙት አንዲት አሮጊት ሴት ይህ

የሰርከስ ሰው ጠጋ ብሎ ለምን ሰው እንደሚሸሽ ሊጠይቃቸው ቃል ከማውጣቱ በፊት አሮጊቷ ቀደም አሉና፤ «ሰይጣን ሆይ፤ አርባ ዓመት ሙሉ በቤተ ክርስቲያን ልሁን እንጂ አንተን ነበር ስከተል የኖርኩት» ብለውት አረፉ።

አዎ፤ ወገኖች፤ በልባችን ተለውጠን ጌታን እናገልግል፤ እናምልክ እንጂ ዘመን እየቆጠርን ከርሞ ጥጃ መሆን አይገባንምና ራሳችንን እናስተካክል። ከእግዚአብሔር ቤት የሚጀምረው ፍርድ እንዳያገኘን ጌታ አብዝቶ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም፡- የልቤን ደብቄ አፋዊ ከምሆን፤

ያዕ. 1:8፤ 26

ልቤን አስረክቤ እንደ ልቡ ልሁን።

ገንፎ በቂቤ

የቃል ጥናት ጥቅስ: - «አባቶች ሆይ፣ ልባቸው እንዳይዝል ልጆቻችሁን አታበሳጩአቸው።» ቆላ. 3:21

አንዲት ሚስት ከልጆቿ ለይታ ለባለቤቷ ጥሩ ምግብ /ገንፎ በቅቤ/ አዘጋጀች። ይህንን ምግብ በጓዳ ጨለማ ስፍራ ውስጥ ባልዩው ሲበላ አንዱ ትንሹ ልጅ ከልጆቹ ሁሉ ጋር ለከብት ጥበቃ ሜዳ ሳይሄድ ቤት ቀርቶ ነበርና በቂቤ የተዘጋጀው የገንፎ ሽታ አወደው። ወደ ጓዳው አባቱ እንዳለ ያውቅ ነበርና አባቱን ጠርቶ መጠየቅ ጀመረ። «አባዬ» አለው፣ «አቤት» አለ አባት። «ምን እየበላህ ነው?» አለው እርሱ ጠየቀ ከወንድሞቹ ጋር እንደ ነገሩ ስለ ተሸኘ በመቆጨት። አባትም፣ «አፈር እየበላሁ ነው» አለው። ልጅም አፈር እንዳልሆነ በሽታው ስላወቀና የእናቱም እንዲህ ዓይነት መሠሪነት ስላናደደው ድምፁን ከፍ አድርጎ፣ «አባዬ፣ አፈር ከሆነ የምትበላው እኔም መጥቼ ልብላ» አለው። አባትየውም የልጁ ተከታታይ ጥያቄ ገንፎውን እንዳይበላ እያወከው ስለሆነ ተናዶ ለልጁ እንዲህ አለው። «ልጄ፣ አፈር ለመብላት ትፈልጋለህ?» አለው። «አዎን» አለ ልጁ። «ጥሩ አፈር ለመብላት ከፈለግክ እዚያው ያለህበት ጀምር። አፈር ሁሉም ቦታ አለና ከግድግዳው ጀምር» አለውና አረፈው።

አዎ፣ እውነተኛ ፍቅር ከራሱ ይልቅ ሌላውን ያስበልጣል፣ የሌላውን ጥቅም ያስቀድማል። ዛሬ በየቤታችን ለልጆቻችን ያለን ፍቅር ምን ያህል ይሆን? ይህ ከላይ ያለው አባት ልጁን አፈር ብላ ነው የሚለው። እኛስ? እናቱም የጎላ አድልዎ እያሳዩች ነው። እርስዎስ? የይስሐቅ ቤት የተበተነው በአድልዎ ነው። የእርስዎስ ቤት ምን ዓይነት ይሆን? ምን ዓይነት ዜጎች እያፈራን ይሆን? እግዚአብሔር የሰጠንን ሲሳይ ያለ ከንቱ ወዳሴ በፍቅርና በእውነት አንተ ትብስ አንቺ ትብሽ ተባብለን ተካፍለን እንድንኖር የሰማይ አምላክ እግዚአብሔር ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም:- ሁሉም ይደርሳል ፅዋው ሲሞላ፣

ዘፍጥ. 27:1-46
ፊልጵ. 2:3-4

ከአፈር በላይ ሆኖ ለምን አፈር ይብላ።

ጴንጤው ቦክሶኛ

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ስለ ራሴ ግን ከድካሜ በቀር የምመካበት ነገር የለኝም» (2ኛ ቆሮ. 12:5)።

መጋቢው መልእክታቸውን ለመስማት ለተሰበሰበው ሕዝብ እንዲህ እያሉ ማስተማር ጀመሩ። «በዚህ ዘመን ያለን ሰዎች ሁሉ የምንመካበት በዙ ነገሮች አሉን። ለመሆኑ የእነዚህ ነገሮች ሁሉ ምንጭ ማን እንደሆነ አውቃችኋል? እግዚአብሔር ነው። ስለሆነም ትምክህታችን እርሱ ብቻ ሊሆን ይገባል። ዛሬ እውነቱን ልንገራችሁ፣ ሲመኩበት በሚያስመካው በዘላለሙ ጌታ ላይ ብቻ ትምክህታችንን ካላደረግን ከስረናል። ምናልባት በባንክ ባላችሁ ገንዘብ ብትመኩ ነገ ስለሚረግፍ ወይም ስለሚጠፋ ትምክህታችሁ ከንቱ ነው። ምናልባት በጊዜው ብትመኩ፣ ጊዜው ያልፋልና ከንቱ ነው። ወይም በጉልበታችሁ ብትመኩ፣ ጉልበት የእግዚአብሔር ነውና ከንቱዎች ናችሁ። እንግዲህ ትምክህታችን ምንድን ነው? ትምክህታችን ዛሬ ሲያምኑት ነገ በማይከዳና በማይለወጠው፣ ነገር ግን በሚለውጠው በሠራዊት ጌታ በእግዚአብሔር ላይ ብቻ ሊሆን ይገባል።» ለዚህም ዘላለማዊ እውነትነት ላለው ስብከታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ። ለዚህም

ሰፈሩ ሁሉ የሚፈራው አንድ ሰውነቱ የፈረጠመ ቦክሶኛ ነበረ። ማንም እርሱን ቀና ብሎ አያይም (ዝንቡን የሚያባርር የለም)። አለበለዚያ ቀና ብዬ አያለሁ እናገራለሁ ቢል ጡንቻው ከምድር ጋር ነው የሚደባልቀው። በእንዲህ ሁኔታ ሲኖር ሳለ ከፍ ካለው በላይ ከፍ ያለው እግዚአብሔር በመለኮታዊው ኃይሉ የዚህን ቦክሶኛ ልብ ሰበረና ጌታን ተቀበለ። አማኝ መሆኑን የሰፈሩ ሰዎች ሁሉ ሰሙ። አሰይ እኛም አረፍን አሁን አይመታንም ብለው ተደሰቱ፤ የድሮ ፍርሃታቸውንም አስወግደው በፊቱ በንቀት መመላለስ ጀመሩ። ትንሽ ትልቁ፣ «ጴንጤው ቦክሶኛ» እያለ ማሸፍ ቀጠለ። አንድ ቀን ጴንጤው ቦክሶኛ ተሰባጫ፣ የድሮው ነገር ትዝ አለው። አንድ ልጅ እንደተለመደው፣ «ጴንጤው ቦክሶኛ» ብሎት ሲያልፍ ያዘና በቦክስ ሁለት ጊዜ ሲነርተው አማኞች በአካባቢው ደረሱና ገላገሉት። «ተው፣ ለምን ትማታለህ? አማኝ አይማታም» ቢሉት፣ «አይ፣ ጌታ ወንድ ልጅ እንዳለው ላሳያቸው ብዬ ነው» ብሎ መለሰላቸው።

የእግዚአብሔር ሕዝብ ሆይ፣ የጌታ ልጅ መሆናችንን በሥጋችን ኃይል ማሳየት አንችልም፤ አልተፈቀደልንም። በፍቅር እና በእግዚአብሔር ኃይል እንጂ በከንቱ እየተነሣን እንድንመካ የሚያደርገንን የአርጌውን ሰው ባሕርይ እናስወግድ፤ ጌታንም ክርስቶስን ለብሰን በብዙ ትሕትናና አክብሮት እንድንከተለው ራሱ ጌታ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም፡- «በኃይልህ አትመካ ድንገት ይከዳሃል፤

2ኛ ቆሮ. 10:17
ገላ. 6:14

በእግዚአብሔር ተመካ እርሱ ያዋጣሃል።

ሰላቢ የሰለበው ሀብት

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «ቅንፃት እንደ ሲዖል የጨከነች ናት፤ ፍንጣሪዋም እንደ እሳት ፍንጣሪ ነው።» (ምሳ. 8:6)

ሰባኪው፣ «እግዚአብሔር ከሕይወታችን እንድናስወግደውና እንድንተወው የሚፈልገው ነገር በዚህ ዘመን ወገኖቼ ቅንፃትንና ምቀኝነትን ነው። ክርስቲያን በክርስቲያን ላይ መቅናት አይገባውም። የሌላው ማደግ የራሱም ማደግ እንደሆነ አድርጎ ሊቆጥር ይገባዋል። ጎረቤት በጎረቤት ላይ መቅናት የእርሱን ሀብት በሰላቢና በጥንቆላ ለማግኘት መፈለግ ኃጢአት ነው። ደግሞ ሰላቢ የሰለበው ሀብት ያጠፋል ወይም ይጠፋልና በጽድቅ የሚገኘውን ሀብት ተመኙ ። የእግዚአብሔር ቃል በሮሜ 13:13 ላይ መመላለሳችን በቅንፃት አይሁን ይላልና። ቅንፃትና ምቀኝነት የሥጋ ሥራ ናቸው። የሥጋ ሥራን የሚያደርጉ ደግሞ መንፈሳውያን አይደሉምና እንመለስ። ሰው በባልንጀራው ሕይወት መሳካት የሚቀናው ፍጹም ፍቅር ስለሌለው ነው። ፍቅር አይቀናምና (1ኛ ቆሮ. 13:4)። ቅንፃት ደግሞ እንደ ሲዖል የጨከነ ነውና ለመግደል እንኳ አይመለስምና ተጠንቅቁ።» ለሚለው ትምህርታቸው የሚከተለውን ምሳሌ ተጠቀሙ።

«አንድ ቤተሰብ የመጀመሪያ ልጃቸው ሦስት ዓመት ከሆናት በኋላ እንደ ጌታ ፈቃድ ሌላ ልጅ ለመጨመር ወሰነና ሚስት አረገዘች። የመውለጃዋም ጊዜ ከመድረሱ በፊት አዲስ ልጅ ስትመጣ የመጀመሪያዋ እንዳትቀና በተቻለ መጠን አእምሮዋን ለማዘጋጀት ሞከሩ። ልጅቱም ከእርሷ ያነሰ የሚያጫውታት ሕፃን ልጅ እስኪመጣ ቸኮለች። እናቱም በእግዚአብሔር በተመደበው ጊዜ ወለደችና ወደ ቤት መጣች። በዚህ ጊዜ ይህች ትልቋ ልጅ ለተወለደችው ሕፃን ልጅ ሁሉን እንደምትሰጥ ተናገረች። የእኔን ጡት ትጥባ፣ የእኔን ጡጦ ትጠጣ፣ በአልጋዬም ትተኛ አለች። ነገሩም ሆነ። ከሦስት ቀን በኋላ ግን ቅንፃት የሚባለው የውስጥ ቅንቅን ያዛት ልጅቷን ስታያት አልጋዋን ከመልቀቅ ይልቅ እየቀጠለች ሄደች። በዚህ ጊዜ ትልቋ የ3 ዓመቷ ልጅ ወደ አባቷ ጠጋ ብላ፣ «አባይ፣ ይህችን ልጅ ከአልጋዬ ላይ ታነሣ ከሆነ አንሣ አለበለዚያ ጨፍልቁ ነው የምገልልሁ።» ብላ ተናገረች።

አዎ፣ ወገኖቼ፣ ቅንፃት እስከ ሞት ያደርሳል። ሰው አይመርጥም እንደ ሲዖል የጨከነ ነውና እንመለስ። ዛሬ ወንድማችንን ወይም እጎታችንን ገፍተን ወይም አስወግደን የእነርሱን ቦታ በዐመፅ ለመያዝ አስበን ይሆን። እነሆ፣ የእግዚአብሔር ቃል፣ «አይሳካልህምና ተመለስ። በቀል የእኔ ነውና አይከናወንልህም» ይለናል። አዎ፣ ለዚህ የእግዚአብሔር መልእክት ታዘን በእግዚአብሔር ፈቃድ እንድንኖር ጌታ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም:- በቅንፃት ወስደህ የወንድምህን ሀብት፣ ስትል. 12:1-5
ምሳ. 6:34

እኔ እፈራለሁኝ ሳትበላው እንዳትሞት።

እግዚአብሔር አይዘበትበትም

ሰባኪው፣ «ሰው የዘራውን ያንኑ ያጭዳል። በዚህ ምድር ላይ ስንኖር የእግዚአብሔርን ቃልና የእግዚአብሔርን መልእክት ለእግዚአብሔር ክብር፣ ለሰዎች ፈውስና ጥቅም ማዋል አለብን እንጂ ለራሳችን ክብርና ጥቅም ማዋል የለብንም። ቃሉ ያላለውን በግድ ማስባል፣ እግዚአብሔር ያልገለጠውን በውሽት ተገለጠልኝ ማለት የሚያስነውር ብቻ ሳይሆን ወደ ገሃነምም ያስገባልና እንጠንቀቅ። በተለይም እኛ ሕዝቡን እንድንመራና እንድናስተምር እግዚአብሔር ያስቀመጠን ሰዎች እንደ ፈቃዱ እንጂ እንደ ፈቃዳችን አናድርግ፣ ለክብሩ እንጂ ለክብራችን አንድከም። ዛሬ በቤተሰብ፣ በቤተ ክርስቲያንና በአገራችን መካከል መከፋፈል ለምን መጣ ብንል እንደ እግዚአብሔር ቃል ስለማንኖር ነው፣ ቃሉን ወደ ጎን ትተን የእኛን አጀንዳ ስለአስቀደምን ነው፤ በሌላው ሥቃይና ድካም ላይ ተረማምደን የራሳችንን እንጀራ ለማደላብ ስለሞከርን ነው። እንመለስ። እግዚአብሔር አይዘበትበትም የሚባል አሳት ነውና።» በሚለው ጠንካራና አስፈሪ መልእክታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ።

ከሁለቱ ወንጌላውያን አንደኛው ወደ ክፍለ ሀገር ሄዶ እንዲያገለግል የሚወስነው የሽማግሌዎች ቦርድ ስብሰባ በቀጣዩ ቅዳሜ ከመካሄዱ በፊት <ምናልባት እኔን ሂድ ይሉኝ ይሆናል> ብሎ የሰጋው ወንጌላዊ ከስብሰባው በፊት የሽማግሌዎች ቦርድ ስብሰባ (ሊቀመንበር) ቤት ማታ ሄዶ ለእርስዎና ለቤተሰብዎ ለመጸለይ ጌታ ልኮኝ ነው የመጣሁት» አለ። ስብሰባውም 12 ልጆች ወልደው ነበርና እነዚህም ልጆች በጥሩ ሁኔታ ቦታ ቦታ እንዲይዙላቸው ከባለቤታቸው ጋር የሚጸልዩበት፣ ሌላም ልጅ ላለመውለድ ባለቤታቸው ማጎፀናቸውን ያስቋጠሩበት ሰሞን ነበርና፣ «ለቤተሰብዎ እጸልያለሁ» ሲላቸው ደስ አላቸው፣ ጸሎቱም ተጀመረ። ይህ ከበስተ ጋላ ድብቅ አጀንዳ ያለው ወንጌላዊ ታዲያ በጸሎቱ መሐል ተነሥቶ እግዚአብሔር ሳይለው እንዲህ አለ፤ «የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር የሚስትህን ማጎፀን አለምልሜአለሁ ይላል»።

ወገኖቹ፣ በሕይወታችን ሊመጣ ያለው ይምጣ፣ ሊሄድም ያለው ይሂድ እንጂ እግዚአብሔር ያላለንን አንበል። እግዚአብሔር ያለውን ብለን ሳንጨርስ ያላለውን ማለት ዓመፅ ነው፤ ኃጢአት ነው ያስቀስፋልም። የምላሰን ሽንገላ፣ መሠሪነትንና ግብዝነትን ከሕይወታችን አስወግደን እውነትን በፍቅር እየገለጽን የምንኖር ታማኝ ባሪያዎች ያድርገን። አሜን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «አትላቱ እግዚአብሔር አይዘበትበትም...» (ገላ. 6:7)

ግጥምጥም፡- እውነትን በእውነት ለአንተ ተናግራ፤

ይጨምራል እንጂ መች ይቀንስ ክብራ።

ጌታ ልቤን እንጂ እጅን አልሰበረውም

የቃል ጥናት ጥቅስ «... በልባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሉ።» (ሮሜ 12:2)

ሰባዚው: «የክርስትና ሕይወት የሚያምረው የተለወጠ ልብ አብሮ ሲኖረው ነው። በአሁኑ ጊዜ በተግባር የማይገለጽ ሥጋዊነት የበዛበት ያልተለወጠ ክርስትና ይዘን ግን ክርስቲያን ነኝ እንላለን። እግዚአብሔር ይቅር ይበለን። ክርስትና ክርስቶስ ነው። ክርስቶስ ደግሞ በልቡ ትሑት፣ አቅምና ጉልበት እያለው ክብሩን ለሌሎች የተወ ጌታ ነው። የእርሱ ልጆች ከሆንን ከልባችን መለወጥ አለብን እንጂ አፋዊ ክርስትና አያዋጣም። በእግዚአብሔር ዘንድ ያልተለወጠ ሰው መሥዋዕቱ ተቀባይነት የለውም። ስለዚህ በባህሪያችንና በተግባራችን ከዓለም ተለይተን እና ፈጽሞ ክርስቶስን በመምሰል ተለውጠን ልንከተለው ይገባል።» ለሚለው ግሩም የሆነ ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ ተጠቀሙ።

በከተማ አውቶቡስ ላይ ሁልጊዜ ስለ ክርስቶስ መናገር የሚወዱ አንድ ሰው አንድ ቀን የተለየ ነገር ገጠማቸው። ሲመሰክሩ አጠገባቸው ሆኖ ይሰማ የነበረ አንድ ወጣት ልጅ እንዲህ እያለ ያሾፍባቸው ጀመር። «ጴንጤው ሽማግሌ፣ ጴንጤው ሽማግሌ» ያልሰሙ መሰለው ዝም አሉት። አሁንም ማሾፋን ቀጠለ። ቦታ ቀየሩ እየተከታተለ ለሰው ሁሉ እኚህ ጴንጤው ሽማግሌ ናቸው ይላል። ታገሡት፣ አሁንም ደግመው ቦታ ቀየሩ። እየተከተለ ያሾፍባቸዋል። በመጨረሻም ላይ በጣም ስለተናደዱና ትዕግሥታቸው ስለአለቀ፣ «ጌታ ልቤን እንጂ እጅን አልሰበረውም» ብለው ሁለት ጊዜ በጥሬ አጮሉት። ጠላትም ይህንን የሥጋ ሥራ ተጠቅሞ በአውቶብሱ ውስጥ ያለውን ሰው አስነሣባቸው። በልጁ ላይ ከሰነዘሩት ጥሬ ይልቅ በእርሳቸው ላይ የተሰነዘረው ድብደባ ስለበዛ ያለ መውረጃቸው ወርደው አመለጡ።

አዎ፣ ወገኖቼ፣ እኚህ ሰው ከተግባራቸው ሲታዩ ልባቸውም የተሰበረ አይደለም። ልቡ የተሰበረ /የተለወጠ/ ሰው ሲሰድቡት ይመርቃል እንጂ አይረገግምም፣ ወይም አይማታም። የራሱንም ክብር ለማስከበር ኃይል አይጠቀምም። ከዚህ ነገር ለመውጣት ጌታ ጥበብ እንዲሰጠው ይጸልያል እንጂ። ስለዚህ የዚህን ዓለም ሰዎች ክፉ ጠባይ አንክተል። በግብዝነትም ሳንለወጥ አናገልግል። ብዙ ቁምና ቁርሾ ይዘን በቤተ ክርስቲያን ግን በመድረክ ላይ እንደ መልአክ እንታያለን። እግዚአብሔር አይዘበትበትም እርሱ የሚባላ እሳት ነውና ከእሳት ጋር መጫወቱን ትተን በፍርሃትና በተለወጠ ልብ እንድንመላለስ ሁሉን ችሎ የሚያስችለው አምላክ እራሱ በጸጋው ይደግፈን። አሜን!

ግጥምጥም:- ላገልግለው እንጂ በተለወጠ ልብ ለእርሱ ሆኜ ትሑት የአንጀት ክርስትና ለምን ይሁን የአንገት።

ሮሜ 12:18 ሉቃስ 10:27

የምድር ጨው ወይስ የእንግሊዝ ጨው?

ሰባኪው፣ «እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ ከዘላለም ሞት ያዳነን እንድናመልከውና ለሌሎችም ብርሃንና ጨው እንድንሆን ነው እንጂ በመጥፎ የሕይወት ምስክርነት እየተመላለሰን የወንጌል እንቅፋት እንድንሆን ፈጽሞ አይደለምና ዛሬ ሕይወታችንን ልንፈትሽ ይገባል። እኛ ለጨለማው የምንገለጥ የዓለም ብርሃን እንጂ በጨለማው የምንዋጥ መሆን የለብንም። በመልካም የሕይወት ምስክርነት ክርስቶስን የምናሳይ መራራውን የምናጣፍጥ የምድር ጨው እንጂ፣ ክርስትና እንደ እነርሱ ከሆነ በአፍንጫዬ ይውጣ የምንገባል መራሮችና ለዚህ ዓለም የምንመች ሰዎች መሆን የለብንም። ስለዚህም ዓለም ስታማ አብረን አንማ፣ ዓለም ስትቀና አብረን አንቅና፣ ዓለም ስትዘፍን አብረን አንዘፈን፣ ዓለም ስትሰርቅ አብረን አንሰረቅ፣ ዓለም ስትጠጣ አብረን አንጠጣ፣ ዓለም ስትሰክር አብረን አንሰክር፣ ዓለም ስታኮርፍ አብረን አናኮርፍ፣ ዓለም ስታምፅ አብረን አናምፅ። የእግዚአብሔር ቃል፣ “ናጎ በሥራው ዓለምን ኮነ” (ዕብ. 11:7) እንደሚል የምድር ጨው ሆነን የዓለምን ክፉ ሥራ በጽድቅ በመለወጥ በሥራችን እንኩንን እንጂ በዓለም ሥራ አብረን እየተባበርን አብረን መኩንን የለብንም» ለሚለው ግሩምና አስደናቂ መልእክታቸው እንደሚከተለው ይህንን ምሳሌ ተጠቀሙ።

አንድ ወንጌላዊ በአንድ ቤተ ክርስቲያን ሲሰብክ የምድር ጨውን ከእንግሊዝ ጨው ጋር እያወዳደረ እንዲህ ተናገረ፣ «እኛ ክርስቲያኖች የምድር ጨው ነን እንጂ የእንግሊዝ ጨው አይደለንም። እንደምታውቁት የእንግሊዝ ጨው ጊዜው ደርሶ ከሆዳችን አስከሚወገድ ጉጉጉጉጉ እያለ ያምሰናል። ልክ እንደዚሁ በቤተ ክርስቲያን ያልተደረገውን ተደረገ፣ ያልታየውን ታየ እያሉ ወሬ በክርስቲያኖች መካከል የሚያመላልሱ፣ ቅዱሳንን የሚያጋጩና የሚያምሱ የእንግሊዝ ጨዎች አሉ። እከሌ ከእከሊት ጋር እጮኛ ሆነ፤ እከሌ እኮ፣ የቤተ ክርስቲያንን ገንዘብ ሰርቆ ቤቱን ሠራ! እከሊት በተሳሳተ የዲቪ ባልና ሚስት ከአገር ልትወጣ ነው፤ እከሊት ከጋብቻ በፊት የወለደችት ልጅ አላት፤ እከሌ እጮኛዋ አስረግዟት ሰሞኑን አስወረደች እያሉ በየመንደሩና በየቡና መጠጫው የሚያወሩ የምድር ጨው ሳይሆኑ የእንግሊዝ ጨው ናቸው። የእንግሊዝ ጨው ሆድን አምሶ በሽታን የሚያስወግድ ሆኖ ሳለ፣ እነዚህ ግን በበሽታ ላይ በሽታ የሚጨምሩ

የወሬ ሱሰኞች ናቸው። እንደነዚህ ያሉት የምድር ጨው የዓለም ብርሃን ለመሆን የልብ ለውጥ ያስፈልጋቸዋልና ልንጸልይላቸው ይገባል።»

አዎ፣ ወገኖች፣ እኛስ ዛሬ በሕይወታችን የምድር ጨው ሆነን አልጫውን ዓለም፣ ቤታችንን፣ መንደራችንን፣ ቤተ ክርስቲያናችንን፣ እያጣፈጥን ነው ወይስ እያመሰንን? እግዚአብሔር ባስቀመጠን ቦታ ጨውና ብርሃን ሆነን በዓለም ጋጢአት ላይ ጨውን እንድንጨምር፣ በዓለም ጨለማ ላይ ብርሃንን እንድናበራ ጌታ ኢየሱስ ይርዳን። አሜን!

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «የምድር ጨው ናችሁ. . . » (ማቴ. 5:13)።
ግጥምጥም፡- ጨው አልጫ ሆኖ በምን ይጣፍጣል፣
ወደ ውጭ ተጥሎ በእግር ይረገጣል።

ዮሐ. 13:35
2ኛ ቆሮ. 6:14-15

ሆድ ሲያውቅ ዶሮ ማታ

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «አቤቱ፤... የአፌ ቃልና የልቤ አሳብ በፊትህ ያማረ ይሁን» (መዝ. 19:14)::

ሰባኪው፣ «እግዚአብሔር የመነሻ አሳብን ይመዝናል። <ሰው ፊትን ያያል እግዚአብሔር ግን ልብን> ተብሎ አንደ ተጻፈ እግዚአብሔር ሁልጊዜ ውስጥን ይመለከታልና ግብዝነትን ከእኛ እናስወግድ። ሰውን እንደምንሸነግል ወይም ሰውን እንደምናታልል እግዚአብሔርን ልናታልለው አንችልምና ግልጽነትን የተላበስንና የተደበቀ አጀንዳ ወይም ስውር ነገር የሌለን የእርሱ ልጆች ልንሆን ይገባናል። እግዚአብሔር የውጭ ብቻ ሳይሆን የውስጥም አምላክ ነው፤ የአፍ ብቻ ሳይሆን የልብም አምላክ ነው። ስለዚህ ፍቅራችን የልብ ይሁን እንጂ የአፍ ብቻ አይሁን። ዛሬ ብዙ ሰዎች በቤታቸው እሾክና ጋሬጣ የሞላበት ሕይወት አላቸው። በቤተ ክርስቲያን ግን ለስላሳ ናቸው። ይህን አስመሳይነትህን ጌታ አንድ ቀን ሲገልጠው ትዋረዳለህና ተጠንቀቅ። ይልቁንም የምትችለውን አችላለሁ፤ የማትችለውን አልችልም፤ የምታደርገውን አደርጋለሁ፤ የማታደርገውን አላደርግም ብለህ እውነትን በፍቅር ግለጽ እንጂ የማትችለውንና የማታደርገውን አፈጽማለሁ ብለህ <ሆድ ሲያውቅ ዶሮ ማታ> የሚሉትን የግብዙኛ ብሂል ፈጽሞ ከሕይወትህ አስወግድ።» ለሚለው ቀናና ግልጽ ለሆነ መልእክታቸው ይህንን ምሳሌ ተጠቀሙ።

ከደሃ ቤተሰብ ስለመጣች ሁልጊዜ ኑሮአቸው ከእጅ ወደ አፍ ብቻ እንደሆነ ታውቃለች። ስለዚህም እንደ ጓደኞቿ የፈለገቸውን የልብስ ዓይነትና ጌጣጌጥ ማድረግ አትችልም። ለዚህም ነው ሁልጊዜ በሁለቱም ጆሮዎቿ ላይ ደህና ቀን ሲመጣ ብርና ወርቁ ሲመጣ አደርግባቸዋለሁ። እስከዚያ ግን በሰበዝ ይቆዩ ብላ ሰበዝ የምታደርግባቸው። ሰዎች ግን፣ «ሰበዝ በጆሮሽ ላይ የምታደርገው ለምንድን ነው?» ብለው ሲጠይቁት፣ «ጌጤ ክርስቶስ ስለሆነ ሌላ ጌጥ አያስፈልገኝም» ብላ በውሸት ትመልሰላቸው ነበር። ታዲያ በዚህ መልሷ የተገረሙ ሰዎች፣ «በቀራኒዬ መስቀል ላይ የተሰቀለው ክርስቶስ እርሱ ጌጥሽ ከሆነ ታዲያ ለምንድን ነው ሰበዝ በጆሮዎችሽ ያደረግሽው። ሰበዙንስ ለምን አትተይውም» ቢሏት፣ «አይ እንዳይደፈንብኝ ነው።» ብላ መለሰች።

አዎ፣ እግዚአብሔር የአፋችንን ሳይሆን የልባችንን ይመለከታልና በልባችን ያሰብነውን እንሁን። በልባችን ጠልተን በአፋችን አንውደድ። በልባችን ረገመን በአፋችን አንመርቅ። በልባችን ተቃውመን በአፋችን አንስማማ።

ግጥምጥም:- ልብህ ያላለውን ተናግረህ የአፍህን፣
አፈ ቁቤ ሆነህ ልብ ጩቤ አትሁን።

«አቤቱ ንጹሕ ልብን ፍጠርልኝ»
(መዝ. 51:10)

የአርባ ቀን ዕድሌ

መጋቢው፣ «እግዚአብሔር ወደዚህ ምድር ሲያመጣን በከንቱ ሳይሆን በዓላማ ነው። የሠራንም ለሥራ ነው እንጂ ለመቀመጥ አይደለም። እምላክ በሰጠን ጸጋና ችሎታ ሁሉ፣ በሰጠን ዕድሜና ዘመን የበኩላችንን ድርሻ በታማኝነት ልንወጣ ይገባል። ስንፈጠር ድሃ ሆነን አልተፈጠርንም ወይም ለድህነት አልተመደብንም፤ ነገር ግን ሁላችንም የየራሳችንን ኃላፊነት (ሥራ) በታማኝነት ስለማንሠራና በሌላው ትክክል ለመኖር ስለምንፈልግ ድህነት ወርሶናል። ስለዚህ ሁላችንም እግዚአብሔር ባስቀመጠን ቦታ እንደ እርሱ ፈቃድና ትእዛዝ ተግባራችንን ስንወጣ የሁላችንም ውጤት ተዳምሮ አገርን ይጠቅማል።» እያሉ ለተሰበሰበው ሕዝብ በሥራ የማይገባ ባሕርይን ያስተምራሉ። ትምህርታቸውንም የበለጠ ለማስጨበጥ ይህንን ምሳሌ ተናገሩ።

«በአንድ አገር የሚኖር ንጉሥ ልደቱን ለማክበር ፈለገና እያንዳንዱ የአገሪቱ ኗሪ መሳተፍ አለበት ብሎ አስቦ ቀጣዩን አዋጅ አሰነገረ። 'የአገሪ ሕዝብ ሆይ፣ ልደቱን በሚመጣው ወር መባቻ ላይ ስለማክብር ሁላችሁም ለግብር የሚሆን አንድ አንድ እንስራ ጠላ አዘጋጅታችሁ እንድታመጡ።' ይህንን አዋጅ የሰማ አንድ ሰው ጠላውን ማዘጋጀት ስንፍና ሆነበትና 'በጠላው ፋንታ አንድ እንስራ ውኃ ይገዢ እሄዳለሁ' ብሎ አሰበ። 'ምክንያቱም ይህች የእኔ አንድ እንስራ ውኃ ከዚያ ሁሉ ጋን ጠላ ውስጥ ብትገባ ውኃነቷ ይጠፋል እንጂ አትታወቅም' ብሎ አሰበና በተቆረጠው የንጉሥ ልደት ማክበሪያ ቀን አንድ እንስራ ውኃውን ይዞ ሄደ። ሄደም በጋኑ ውስጥ ሲገለብጥ በጋኑ ሙሉ ውኃ አዩ። ለካስ እርሱ ብቻ ሳይሆን አንድ እንስራ ውኃ ይገዢ እሄዳለሁ ብሎ ያሰበው የአገሩ ሰው ሁሉ ነበርና የንጉሡ ልደት በውኃ ተከብሮ ዋለ።»

አዎ፣ ሁሉም በታማኝነት የራሱን ድርሻ ሲወጣ ተደምሮ መልካም ውጤት ያመጣልና ዛሬም በተሰማራንበት መስክ ሁሉ ደከመኝ፣ ሰለቸኝ ሳንል ሥራችንን እንሥራ፤ ዋጋችንንም እግዚአብሔር ይከፍለናል። በምድርም የዘራነውን መልካም ዘር እናጭዳለን። ድህነት የአርባ ቀን ዕድሌ ነው ብለን ደምድመን ተስፋ አንቁረጥ። የአርባ ቀን ዕድል የሚል ለድሃዎች የተሰጠ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የለም። በውስጧ ለዓለም ሁሉ የሚበቃ ያልተነካ ሀብት በያዘች ድንግል መሬት ላይ ቁጭ ብለን ከማማረር እግዚአብሔር ይጠብቀን። አሜን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡ - «የፍጥረት ናፍቆት የእግዚአብሔርን ልጆች መገለጥ ይጠባበቃልና» (ሮሜ 8:19)።

ግጥምጥም፡- የአርባ ቀን ዕድሌ ብሎ ከማማረር፣
የአርባ ቀን ዕድልን ይሻላል መመርመር።

ኤፌ. 2:10
2ኛ ተሰ. 3:6-10

ደምህን አቁሜአለሁ

የቃል ጥናት ጥቅስ፡ - «ነገር ግን ለዓለም ከሚመች ከከንቱ መለፍለፍ ራቅ! ኃጢአተኝነታቸውን ከፊት ይልቅ ይጨምራሉና።» (2ኛ ጢሞ. 2:16)

እንደተለመደው ከመኝታ በፊት በቁጥር በርከት ያለው ቤተሰብ በሙሉ ተገኝቶ አንድ ላይ የማታ የቤተሰብ ጸሎት አድርገን ነው የምንተኛው። እና እስኪ ዛሬ አንድ ቃል ላካፍላችሁ ብለው ቁሱ ጀመሩ። (የተለያዩ ፕሮግራሞች ላይ እየተገኙ የቤት ለቤት ፕሮግራሞች የመካፈሉ ጉዳይ በእጅጉ አሳስቧቸዋልና።)

«በትሕትናና በተሰበረ ልብ የእግዚአብሔርን ቃል ስናነብና ለመንፈስ ቅዱስ ስንታዘዝ እግዚአብሔር ለሕይወታችን በቃሉ በኩል ይናገረናል። ነገር ግን በዚህ ዘመን ያለን ክርስቲያኖች ይህንን ጉዳይ ሳናስተውል ከመቅረታችን የተነሣ ለእኛ ሌላ ሰው ቃል እንዲነግረን፣ ሌላ ሰው እንዲጸልይልን፣ ሌላ ሰው መገለጥ እንዲያመጣልን በመፈለግ ስንሯሯጥ እንገኛለን። እነዚህ ነገሮች ሁሉ መልካም ቢሆኑም የእውነት መገለጥ ከእግዚአብሔር ዘንድ የሚቀበሉ አገልጋዮች የመኖራቸውን ያህል በተቃራኒው ደግሞ የሐሰትን ቃል ከጥቅም ጋር አያይዘው የሚናገሩ፣ ሳይታያቸው ታየኝ፣ ተጨፍኖባቸው ሳለ ተገለጠልኝ የሚሉ መንፈሳዊ መሳይ አሳሳቾች አሉና ተጠንቀቁ። መጽሐፍ ቅዱስ የያዘ ሁሉ ክርስቲያን፣ 'የሠራዊት ጌታ እንዲህ ይላል' ያለ ሁሉ እውነተኛ ነቢይ አይደለም። ይህን ሳስብ አንድ የሰማሁት አሳፋሪ ድርጊት ትዝ አለኝ፣ እርሱን ልንገራችሁ» ብለው የሚከተለውን ምሳሌ ፊታቸውን ከስክሰው እንዲህ ሲሉ ተናገሩ።

«አንድ ሰፈር ውስጥ የማታ የጸሎት ፕሮግራም አለ። ይህንን ፕሮግራም ለመካፈል ሰው ሁሉ እየተጠራራ፣ 'አንድ መገለጥ ያለው ሰው አለ፣ ኑ እንሂድ' እያለ ይመጣል። በዚያም ቀን ምንም እንኳን ጊዜው ክረምት ሆኖ ቢበርድም፣ ሁሉም ሰው ጋቢውን፣ ካቦርቱን፣ ብርድ ልብሱን እየለበሰ ታደመ፣ ፕሮግራሙም ተጀመረ። ጥቂት ሰዓት ከተጸለየ በኋላ ያ ታዋቂ አገልጋይ የተባለው አንድ ብርድ ልብስ ተከናንቦ ወንድ ይሁን ሴት ምንነቱ በማይታወቅ የተንበረከከ ሰው ላይ እጅን ጭኖ እንዲህ ብሎ ተናገረለት፣ 'የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ደምሽን አቁሜአለሁ ይላል' አለ። ሰውዬው ደንግጦ ከንብንቡን አወረደና፣ 'ኧረ ወንድ ነኝ! ወንድ ነኝ!' አለ። በዚህ ጊዜ ባለ ራዕይ ነኝ

ባዩ ሰው ማጣፊያው ቢያጥረው፣ 'እይ እንግዲህ ወንድም ብትሆን ደምህ ቆሞልህል' ብሎት አረፈው።»

እዚህ ላይ ለአገልጋዮችም ለተገልጋዮችም መልዕክት አለኝ። በእግዚአብሔርም በሰውም ዘንድ ሲገለጥ ከክብር ይልቅ ውርደትን የሚያመጣ አገልግሎት አንስጥ፤ አንቀበልም። የክብረውን የእግዚአብሔርን የጸጋ አገልግሎት በግል ጥቅም፣ ስምና ዝና እንዳንለውጠው እግዚአብሔር በቸርነቱ ያግዘን፤ የእውነትን ቃል በቅንነት የሚናገር የማያሳፍር ሠራተኛም ያድርገን። አሜን።

ግጥምጥም፡- ያልተገለጠውን መግለጥ ከምትሞክር፤

እዝ. 34: 1-10

የተገለጠውን ለመናገር ጩክን።

ስኬት

ከንፍራንሱን በጉጉት ሲጠብቅ ለነበረው ሕዝብ የዕለቱ ሰባኪ እንዲህ እያሉ መስበክ ቀጠለ። «በሕይወታችን ሁል ጊዜ መሳካት ሲገጥመን ሰይጣን ይህንን ተጠቅሞ እንዳይጥለን እንጠንቀቅ። በዙጦችን በመርዙ ወግቶ የጣለበት መሣሪያ አንዱ ስኬት ነውና ሁል ጊዜም በጠላት ወረዳ ውስጥ እንዳለን እናስብ እንጂ አንዘናጋ። አሁን ያለንበትን ደረጃ ብቻ ሳይሆን ከየት እንደመጣንም እናስብ፤ ያን ጊዜ እግዚአብሔር ይከብራል፤ እኛም ከጠላት ፍላጻ እናመልጣለን። መቼም ቢሆን ምሾት፣ ማግኘት፣ ክብር፣ ዝና፣ ተቀባይነት ሲመጣ የዚህ ሁሉ ምንጭ የሆነውን እግዚአብሔርን አንርሳ። እርሱን ከረሳንና ራሳችንን ከፍ ከፍ ማድረግ ከጀመርን ውድቀታችን ቀርቧል ማለት ነውና ተጠበቁ።» ለዚህ ትምህርታቸው ቀጣዩን ምሳሌ እስረግጠው ተናገሩ።

«በእንድ ወቅት በሁለት አገሮች መሐል ያለችውን ደሴት ለመያዝ ሁለቱም አገሮች ለጦርነት በባሕር ማዶና ማዶ ተሰለፉ። የአንደኛው አገር የጦር ኃይሉ በጦር መሐል ቀዶ ሄዶ በጀልባ ቀድሞ ደሴቲቱ ላይ ባንዲራ እንዲተክልና እንዲይዛት ለአንዱ ጄኔራል ትእዛዝ ሰጠ። ይህም ጄኔራል በጀልባው አንደኛ ጉን የእነርሱን አገር ባንዲራ፤ በሌላው ጉን የጠላታቸውን አገር ባንዲራ ላለና በመሐላቸው ከተወሰኑ ወታደሮች ጋር ባንዲራዎቹን በሳለበት ጀልባ ላይ ሆነው ሲሄዱ፣ ወዲህ ማዶና ወዲያ ማዶ የሰፈረው የጦር ኃይል ሁሉም በራሱ በኩል የየአገሩን ባንዲራ ሲመለከት በደስታ አጨበጠ። ሙሽ፣ ሁካታ አስተጋባ። በዚህ አስደናቂ ሥራው ጄኔራሉ ተደሰተ፤ ስኬት በማግኘቱም ልቡ ተኩራራ። የተላከበትን ዓላማ ባንዲራ ተክሎ መምጣት ሲገባው ሳይተክል ጭብጨባውና አክብሮቱ ጥሞታልና፤ 'አንድ ጊዜ ልድገመው እስኪ' ብሎ ዙሮ በመሐላቸው ሲመለስ ሁሉም አሁን የየራሱን ባንዲራ ሳይሆን የጠላትን ባንዲራ በመመልከቱ፣ ወዲህና ወዲያ ማዶ የሰፈረው ጦር ተኩስ ከፍቶ ሁሉም ወገን በጥይት እሩምታ አርከፍክፈው ጄኔራሉን ከነወታደሮቹ ገደሏቸው።»

እዎ፣ ዝና፣ ክብርና ስኬት ጠላት ለዎችን የሚጥልባቸው ዋና መንገዶቹ ናቸውና እንጠንቀቅ። ጸልዩን ሰዎች ቢድኑ፣ ሰብክን ሰዎች ቢጽናኑ፣ ትንቢትና መገለጥ አምጥተን ሰዎች ቢመለሱ፣ ስጦታውን፣ ችሎታውንና ጸጋውን ላበዛልን ለእግዚአብሔር ክብር ይሁን። የራእያችን፣ የስኬታችን ምንጭ እግዚአብሔር ነውና፤ ጌታ ማስተዋሉን ያብዛልን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡ - «... ባላጋራችን ዲያብሎስ የሚውጠውን ፈልጎ እንደሚያገኘው አንበሳ ይዘራልና...» (1ኛ ጴጥ. 5:8)።

ግጥምጥም፡- ዛሬ የሆንኩትን የሆንኩት በእርሱ ነው፤

ዘዳግ. 8:11-18

ላከበረኝ ጌታ ክብሩን እሰጣለሁ።

መገለጥ ወይስ ማጋለጥ

ሰባኪው፣ «በዚህ ዘመን በአንዳንዶች ዘንድ ቅድሚያ እየተሰጠ ያለው ለእግዚአብሔር ክብር ሳይሆን ለእኛ ክብር ሆኗል፤ እንዲታወቅ የሚፈለገው እግዚአብሔር ሳይሆን እኛ ራሳችንና ሰማችን ሆኗል። መቼም በየመንደሩና በአንዳንድ ቤተ ክርስቲያን የሚደረገው መንፈሳዊነት የመሰለው ግርግር አፍ አውጥቶ የሚናገረው ይህንን ነው። ዛሬ ነቢይ ነን ባዮቹም ሆነ ነቢይ ፈላጊዎቹ የሚሯሯጡት ለራሳቸው ጥቅምና ክብር ሆኗል። ይህንን ስናገር አዝናለሁ። ሙሉ ሥልጣን ያለው ሕያው ቃሉ በቤታችን ሽልፍ ላይ አቧራ እየጠጣ ከቃሉ ውጪ የሆነ የምን ይታይሃልና ምን ይታይሻል በሰዎች ስሜትና ፍላጎት ላይ ያተኮረ የሥጋዊ መገለጥ ልምምድ እውነተኛ መገለጥ ሳይሆን ማጋለጥ ነው። እውነትን የሚናገሩ እንዳሉ ሁሉ በተቃራኒው ግን አንድም ነፍስ በማይደንበት ለጆሮአቸው የሚጥሙ የራሳቸውን አስተማሪዎች/ነቢያቶች/ እየጋበዙ /እየተጋበዙ/ በየመንደሩ በክርስቶስ ስም የሚደረገው መንፈሳዊ ግርግር ይቁም! የራስን ክብርና ዝና በመፈለግ እግዚአብሔር ያላሳየውን አየሁ፤ እግዚአብሔር ያልተገለጠውን ተገለጠልኝ እያሉ ወንጌልን ለሥጋ ድሎት ማኖሪያ ማድረግና የዋህ ሴቶችን እየሰበሰቡ ማደናገር ይቁም። እግዚአብሔር ያላለውን፣ “ጌታ ፈውሶሃልና መድኃኒት እንዳትወስድ፣ ሐኪም ቤትም እንዳትሄድ” በማለት ሰዎችን መግደል ይቁም! “እግዚአብሔር ሊጠቀምብህ ይፈልጋልና ሥራህን ለቅቀህ ሙሉ ጊዜህን ካልሰጠህ ትቀሰፋለህ” በማለት ጌታ ባላለው መግባትና ቤተሰብን መበተን፣ ይልቁንም ጌታ ሳይፈውስ “ከኤች. አይ. ቪ. ኤይድስ ተፈውሰሃልኛ እከሊትን አግባ” ብሎ ሕዝብን መጨረስ ይቅር። ለሚለው ጊዜያዊ ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ ተናገሩ፡-

አንድ መንደር ውስጥ ሁለት ሰዓት ጫማ ተወልቆ የሚገባበት ያለ አሥር ሰዓት የማይወጣበት መንፈሳዊ ፕሮግራም የሚካሄድበት የመሰለ ግን ከጥንቆላ ቤት ያልተናነሰ ሥራ የሚካሄድበት ቤት ነበር። እዚያ ፕሮግራም ላይ እግዚአብሔር ያላለውን የሚል ዛሬ በዝና ፈረስ ላይ ወጥቶ ሽምጥ የሚጋልብ ነገ ግን ተከስክሶ ከነመታሰቢያው ሊጠፋ የተዘጋጀ ነቢይ ነኝ ባይ ሰው እንዲህ ብሎ ተናገረ። «በዚህ እንዳትኖረ ተለዩ ይልሻል ጌታ» ብሎ ተናገረ። ይህ መልእክት ለእኔ ነው ብላ የተቀበለች ሴት ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ሦስት ከወለደችለት ባለቤቷ ተለይታ

ልጆቻን ይዛ ወጥታ ዛሬ ከነልጆቿ የምትበላው አጥታ በረሐብ አለንጋ እየተቀጣች ትገኛለች።

አዎ፣ ወገኖቼ ሆይ፣ እግዚአብሔር ያጣመረውን ከመለየት እንቆጠብ። እኛን የሚያኖረን ምላሳችን ሳይሆን እግዚአብሔር ነው፤ ብልጠታችንና ጥበባችን ሳይሆን በእግዚአብሔር መታመናችን ነው። ስለዚህ ያላየነውን ከመናገር ያየነውን ተናግረን እንሙት። ያልተገለጠልንን ተገለጠልን ከማለት የተገለጠውን ወንጌል ብቻ እንሰበክ፣ እግዚአብሔር የሚባላ እሳት ነውና።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ክፉውን መልካም መልካሙን ክፉ ለሚሉ ጨለማውን ብርሃን ብርሃኑን ጨለማ ለሚያደርጉ፤ ጣፋጩን መራራ መራራውን ጣፋጭ ለሚያደርጉ ወዮላቸው።»

ግጥምግም፡- «ሳይታየኝ ታየኝ ብሎ ከማጨለም፣ ሁሌም በሕይወቴ አምላክ ያየው ይቅደም።»

ኢ.ሳ. 5:20-21
2ኛ ጢሞ. 3:6-7